ZNOVINY 5 2019
ZRUČSKÉ UDÁLOSTI ZRUČSKÁ KULTURA ZRUČSKÁ HISTORIE ZRUČSKÝ SPORT ZRUČSKÉ NOVINY
WWW.MESTO-ZRUC.CZ

Loni batole, letos tanečník! Červnové Barevné město nabídne kromě jiných lákadel i taneční workshop.

Další info na str. 7

Zahálí vaše letní sportovní obuv? Je nejvyšší čas ji zkontrolovat. Blíží se akce „Zručské firmy sportují“!

Detaily na str. 16

To nejlepší ze zručského Videosalonu 2019 uvede kino ve spolkovém domě.

Viz kalendář na str. 3

FOTO: S.TOMÁŠEK

Na výletě… …v záchranné Stanici Pavlov, o. p. s.

text Josef Förster

fota Jarda Bouma

Už jste tam byli? Poznejte lépe kraj kolem řeky Sázavy a hory Blaníku. Skýtá bezpočet turistických cílů, míst známých i těch méně známých, neméně zajímavých, vhodných k výletu nejen pro rodiny s dětmi. Tak tedy… nastartujte auto, sedněte na kolo, sbalte si batůžky – vyrážíme…

Sedm set je úctyhodný počet, který navíc rok od roku narůstá… Právě tolik živočichů (patřících k 81 různým druhům) přijme každoročně záchranná stanice v Pavlově, aby naplnila své poslání – starat se o handicapované živočichy a vracet je, pokud je to možné, do jejich přirozeného prostředí ve volné přírodě. Stanice funguje již desátým rokem jako spádové a vlastně jediné zařízení tohoto druhu pro kraj Vysočina, najdete ji na jeho okraji, nedaleko od Ledče nad Sázavou, v dostupné vzdálenosti od našeho města. „Počátky sahají do roku 1989, kdy vznikla jako Centrum pro ochranu vydry říční,“ upřesňuje okolnosti jejího vzniku ředitel Ing. Zbyšek Karafiát, Ph.D.

Chvilku to trvalo, než jsme si návštěvu pro Zručské noviny dojednali. „Omlouváme se za zpoždění, ale moc nestíháme…,“ stálo v e-mailu od pana ředitele. S fotografem chceme absolvovat běžnou prohlídku, kterou tu v sezóně dělají třikrát denně. Zájem o činnost stanice z řad dětí a veřejnosti vůbec je skutečně veliký. „Přijeďte v sobotu ráno, to přijede kolem padesáti dětí,“ zve nás Ing. Karafiát do Pavlova.

Ježci, poštolky, kosi, veverky nebo netopýři…

Čas před prohlídkou trávíme s paní průvodkyní, která vynáší z voliér ven na ukázku pro veřejnost některé druhy sov. Zvlášť nás zaujme sova pálená jménem Žofka, která se nechá vzít ochotně na ruku. Ve voliérách ukrytých před zraky veřejnosti nám ukazuje několik mláďat puštíka obecného, která se choulí k sobě. Nejen ona byla do stanice přivezená vlivem kůrovcové kalamity a kácení lesů A skutečnou raritou je i ochočená veverka, která se nechá vzít do ruky, pak se rozeběhne kolem dokola po těle člověka jako po stromě, aby nakonec našla úkryt v kapuce bundy mého syna…

Areál záchranné stanice je rozlehlý a stále se rozvíjí. Prohlídku začínáme u obrovské voliéry, domova dvou ohrožených druhů orlů, orla skalního – Addyho a našeho největšího dravce, orla mořského – Meggie. Oba dravci vzbuzují již na první pohled respekt. Dozvídáme se, že několik párů, z celkových sto deseti v naší republice, žije i na Vysočině. Orlice Meggie prý vypadla z hnízda při podříznutí stromu, poranila si pařát, a tak se dostala do Pavlova.

Mezi nejčastější druhy poranění patří zranění dopravními prostředky, popálení elektrickým proudem na drátech, nárazy na všelijaké překážky, otravy, vysílení, vyhladovění a podobně. Ptáci vůbec představují nejčastější přírůstky stanice, jejich podíl činí 57% z celkového počtu přijímaných živočichů. A dominují mláďata, ježci, poštolky, kosi nebo netopýři… Činnost stanice je skutečně prospěšná. „Lidé nám sem volají vlastně každý den!“ informuje nás ředitel stanice.

Osudy, jména, příběhy…

Zvířata tu mají svá jména a své individuální příběhy. Osudy zachráněných živočichů jsou různé a hlavně o nich

Necelých 30 km. Autem tedy cca 30 minut, na kole přes dvě hodiny.

Vstupné: 50 Kč (snížené: 25 Kč).

Otevírací doba: květen–září po–ne: 10.00, 13.00, 15.00 hod. Prohlídky s průvodcem v 10.00, 13.00 a 15.00 hod. Prohlídky pro větší skupiny a mimo sezónu po individuální domluvě.

Kontakty:
Stanice Pavlov, o. p. s.
Pavlov 54
Ledeč nad Sázavou
584 01 Pavlov
tel.: +420 734 309 798
stanicepavlov@seznam.cz
www.stanicepavlov.eu

POKRAČOVÁNÍ NA STRANĚ 3

Koupání ve Zruči, 3. díl

Jiří Říha

Minulé dva díly poskytly přehled možností, o jakých typech koupališť nebo bazénů lze v dnešní době uvažovat a také které lokality v rámci Zruče by mohly poskytnout prostor pro jeho vybudování.

Jedním z nejzajímavějších, ale také nejméně známých a nejméně rozšířených je tzv. biotopové koupaliště. V sousedním Rakousku, které je jejich velkým propagátorem a dalo tomuto konceptu trochu zavádějící jméno, jich jsou stovky. Nápad se rozšířil postupně do Německa a v naší republice je už

více než dvacet takovýchto zařízení, která slouží jak v menších obcích, tak ve velkých aglomeracích (např. v pražském Radotíně).

Na jakém principu biotopové koupaliště funguje? Jednoduše řečeno je zde využito samočisticí schopnosti velkého objemu vody, respektive součinnosti mokřadu osázeného vhodnou vodní vegetací a s ním propojené nádrže určené pro koupání.

Samočištění a z něho se odvíjející kvalita vody je výsledkem biologických, chemických a fyzikálních procesů, které fungují v přírodě. Biotopové koupaliště tedy neposkytuje sterilně čistou bazénovou vodu, ale zcela odlišnou kvalitu a dá se říci, že daleko přirozenější koupání. Je v podstatě jakýmsi návratem na začátek cesty, kterou jsme jako lidé v oblasti kultury koupání urazili. Přes složité technologie čištění se vracíme k úpravě vody pomocí přirozených biologických principů.

Aby to vše dobře fungovalo, musí být splněno několik základních podmínek. Přívlastek „samočisticí“ znamená – kromě výše uvedeného – bez přidání chemických látek, především chlóru. Látky používané v bazénech by zásadním způsobem změnily chemismus i fyzikální vlastnosti vody, došlo by k porušení hydrobiologické rovnováhy mokřadu a ke zničení mikroorganismů, které přispívají k čištění. Tedy – žádná chemie. Ani dezinfekce!

Množství vody by mělo být co největší, při zachování ideálního poměru plochy koupací nádrže (dále jako „užitková zóna“) a čisticího mokřadu (dále jako „regenerační zóna“) 1:1. Při plánování se ale většinou poměr zón projektuje v poměru 1:2 nebo 1:3 ve prospěch užitkové zóny.

POKRAČOVÁNÍ NA STRANĚ 13

křeslo pro hosta:

26. června 2019 18.00

malý sál Hotelu Zruč

~ český věděc a popularizátor vědy

RNDr. Jiří Grygar, CSc.

český astronom a astrofyzik, známý popularizátor vědy v oblasti astronomie, astrofyziky a vztahu vědy a víry, držitel několika významných ocenění. Publikoval více než dvě stě odborných prací a mnoho prací popularizačních.

Čisté město 2019

Lída Vlková

Začátek dubna. Sobota. Na nebi sluníčko. Na teploměru 17 stupňů. Hodiny ukazují 8.50. Ideální podmínky.

Máme pocit, že všeho máme dost, počítáme s podobnou účastí jako loni, početně nám to skoro vychází, ale dětí je o mnoho víc, než čekáme. Rozdáváme pytle a rukavice jako o život, zmizí do posledního páru. Na jednu z nás se rukavic nedostává, nevadí, poradíme si. Rozdělíme se o jeden pár a jde se na to.

Takový byl začátek 6. ročníku Čistého města! 44 lidí ve čtyřech skupinách vyrazilo na své trasy, aby nasbíralo 43 pytlů odpadu a nachodilo nespočet kilometrů. Proplétalo se křovím, lezlo se po skalách, našla se spousta uvěřitelných i neuvěřitelných věcí. Akci jsme zakončili společným obědem. Moc děkujeme všem, kteří nám přišli pomoct, i našim Technickým službám za podporu!

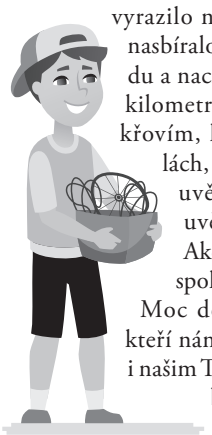

Zpíváme maminkám

Šárka Kohoutová

Jako každý rok i letos jsme přijali pozvání k aktivní spolupráci na pořadu, který je věnován všem maminkám a babičkám. Opět jsme se 15. května 2019 sešli ve společenském sále našeho domova, kde tentokrát Mateřské školky ze Zbraslavic, Zruče nad Sázavou a Kácova, ale i spřátelené Domovy pro seniory z Prahy a Unhoště předvedly pěvecká či hudebně-dramatická vystoupení.

FOTO: ARCHIV AUTORKY

I náš, „domácí" Centrin, sestavil pěvecký soubor, který zazpíval směs lidových písniček, které si notoval celý sál. V samotném závěru nastoupil pěvecký soubor zručských žen, který přivítali a podpořili v jeho snažení zpívající šohajové, a společně jsme tak všichni vzdali hold moravské lidové písničce, kdy opět „jedna ústa nezůstala zavřená."

Je dobře, když se v tak slavném období, jakým je 80. výročí příchodu firmy Baťa do našeho městečka, dokážeme pobavit prostou, krásnou českou písničkou…

FAJ(N)MAN

O železniční dráze (života)

Jak si ráno na šichtu a večer domů jezdím tou naší lokálkou Zruč – Zbraslavice, řeknu vám, mám rád to všelirůzné střetávané člověčenstvo. Všechno to figurkářské hemžení kolem vlaků, kolejí a nádraží. Dokud jsem se zcela řízením náhody osudu nestal součástí specifického, kdysi dosti úctyhodného „ajznboňáckého" stavu, unikala mi ta hrabalovská poetika, ten specifický vesmír dopraven, výhybek a návěstidel, ty „ostře sledované" vláčky, co na ně nadáváme, když spadne u Želivce ve fukejři strom a chytnou hodinu sekyru.

Zvenčí je vidět skoro ospalá rutina, červená čepice výpravčího, „oranžový mundúr" jdoucí klidným či svižnějším krokem přehodit v ranním oparu závažím výhybky, a pokud se něco kutí a přestavuje, hemží se kolem perónů strojů a techniky, že jeden sotva ví, k čemu všechna ta pro laika až fantaskní železniční zařízení slouží.

Pravda, ta poetika není zadarmo – tady jsi, kamaráde, furt jednou nohou v kriminále, straší napůl žertem i vážně zkušenější. Jedna sekunda, jedna chyba a ten relativně klidný železničářský život vás může poslat i za katr.

Kombinace zdánlivé ospalosti a naopak kvapného stresu, klidu a zmatku, frmolu má kouzlo.

Najednou se nepodivuji zaníceným fandům, co obíhají lokomotivy a vagóny, fotí nádražíčka a všechna ta hejblátka kolem.

Nestal se ze mě blázen do železnice, ale ten svět sám pro sebe má své osobité „stavovské" kouzlo. Rychle mizející, už jen odlesky lze zachytit, výpravčí už asi nepožívá té vážnosti a profesní úcty jako kdysi, kdy se nádražákům přezdívalo „modrá šlechta", ale instituce to je sympatická a zkoušky nelehké.

Jak se poznáváte s aktivním i vysloužilým personálem, naslouchátе nespočtu historek a vzpomínek, úsměvných i smutných, začnete ten vesmír ohraničený kolejemi mít rád.

Pokladní, dozorce, průvodčí, strojvůdce, bývalé zaměstnance, mávnete na sebe, prohodíte pár slov a jede se dál.

Když ze zručského nádraží vzhlížíte na zámek nebo ze zbraslavického či kácovského na louky, pole, rybníky, lesy, řeku a porovnáte to s hemžením Hlaváku, je to – no – na ách i na román.

Robert

Místní organizace ČRS ve Zruči nad Sázavou

zve děti a jejich doprovod k účasti na

DĚTSKÉM DNI NA RYBÁRNĚ

v sobotu 1. června 2019
„Na Porážce" od 9.00 hod. do 14.00 hod.

Akce je bezplatná a děti si mohou vyzkoušet na místním rybníčku chytání ryb a jiné rybářské disciplíny pod vedením zkušených rybářů.
Rybářské náčiní bude k dispozici na místě.
Během akce bude zajištěno občerstvení, včetně opékání špekáčků.

Pořadatelé děkují sponzorům, příznivcům a městu Zruč nad Sázavou

Benefiční focení pro dětský hospic Dům pro Julii

Petr Novák

V neděli 19. 5. proběhlo v zámeckém parku benefiční focení, které pořádala fotografka Štěpánka Richterová ve spolupráci s Rodinným centrem Setkání. Na focení dorazilo 16 rodin a celkem se vybralo 20 400 Kč. Pro děti byla na místě připravena výstava hudebních nástrojů a drobné hry. Peníze půjdou na vznik dětského hospicu, který se bude jmenovat Dům pro Julii. V ČR zatím podobné zařízení pro rodiče s dětmi chybí, cílem hospicu bude poskytování veškerých služeb, které jsou pro odlehčovací péči o nevyléčitelně nemocné děti a mladistvé potřebné. Benefiční focení pro dětský hospic se uskuteční ve Zruči znovu v rámci multižánrového festivalu Barevné město v sobotu 22. 6. 2019 a na toto druhé focení není nutné se předem objednávat.

ZNOVINY
ZRUČSKÉ NOVINY
ROČNÍK XXIX
KVĚTEN 2019
MĚSÍČNÍK, NEPRODEJNÉ – ZDARMA
Vydává město Zruč nad Sázavou, IČ 0023 6667
Reg. číslo MK ČR E-10481.
Periodický tisk územního samosprávného celku.
Příjem materiálů:
noviny@mesto-zruc.cz, *inzerce@mesto-zruc.cz*
Inzerce:
řádková – Bc. Lucie Vadinská (tel.: 327 531 329),
plošná – Dagmar Jará (tel.: 327 531 329).
Redakce: Městský Úřad Zruč nad Sázavou,
Zámek 1, tel.: 327 531 329.
Šéfredaktor: Bc. Andrea Pacalová
Redakční rada: Ludmila Vlková, PhDr. Josef Förster, Ph.D., MgA. Kateřina Kmínková, Mgr. Blanka Olišarová, Jiří Říha
Samostatný sportovní redaktor: Josef Tůma
Foto postprodukce: Jarda Bouma
Typo, grafika, sazba: Lenka a Jiří Říhovi
Tisk: Tiskárna Pragma Press, s. r. o., Kutná Hora
Redakční rada si vyhrazuje právo příspěvky neotisknout, redakčně upravit či zkrátit.
http://www.mesto-zruc.cz
Vyšlo: 31. 5. 2019
Uzávěrka příštího čísla: **5. 6. 2019**

Májový pochod

Petr Novák

FOTO: ARCHIV AUTORA

Po suchém, téměř letním dubnu slibovala předpověď počasí na první květnovou sobotu ochlazení a tolik potřebný déšť. Zemědělci byli určitě rádi, ale pěší turisté byli zděšeni, proč zrovna na termín 40. ročníku Májového pochodu! Příroda byla nakonec přívětivá. V sobotu 4. května ráno sluníčko vytáhlo na pochod 186 lidí. Na delší trasu 22 km ze Zruče n. S. do Českého Šternberka se vydalo 104 pochodníků a kratší trasu 15 km z Kácova zdolalo 82 turistů. Za 40 let konání Májového pochodu se jeho pověst rozšířila i mimo okolí Zruče n. S. Přijeli účastníci z Kutné Hory, Kolína, Pardubic, Prahy, Havlíčkova Brodu a početná skupina turistů z Přelouče. Nejmladšímu účastníkovi Adámkovi z Prahy budou brzy dva roky a naopak nejstaršímu Josefovi ze Zruče už bylo 77 let. Turisticky příjemné počasí vydrželo až do odpoledne. Májový deštník pokropil některé účastníky až těsně před cílem. Odměnou pro všechny byl diplom, odznak a zážitek z příjemné procházky přírodou.

Zdrávi došli!

Výroční schůze SPCCH

Marie Šubrtová

Výroční členská schůze Svazu postižených civilizačními chorobami se konala 10. dubna v Country Baru. Zúčastnilo se 48 členů z celkového počtu 72. Místopředseda pan Šubrt přivítal starostu našeho města, předsedkyni Okresního výboru SPCCH paní Annu Antošovou a manažerku spolkového domu Marcelu Černou. Minutou ticha jsme uctili památku bratrů Josefa a Jaroslava Bílkových, kteří nás opustili navždy.

Předseda organizace pan Pešout nás informoval o činnosti svazu s tím, že jsme splnili usnesení minulého roku. Tentokrát jsme se zúčastnili třech zájezdů – Hobby České Budějovice, Země Živitelka a Zahrada Čech v Litoměřicích. Dvakrát jsme měli posezení s harmonikou pana Duspivy. V dubnu proběhla rekondice v Sezimově Ústí a zúčastnilo se šest členů, v září v Klatovech také šest členů. Dále pak poděkoval starostovi MěÚ Mgr. Hujerovi za podporu, bez které bychom si tyto akce nemohli dovolit.

Poděkování patří také Obecnímu úřadu Řendějov předsedovi panu Jírovskému a Obecnímu úřadu Čestín, předsedkyni paní Sýkorové za příspěvek na naši činnost.

Následovala zpráva o hospodaření přednesena pokladní paní Šubrtovou a revizní zpráva přenesena paní Ing. Popperovou.

V diskuzi nás pan starosta seznámil s činností a prací města a nastínil nám, na jaké změny k lepšímu se můžeme ve městě těšit. Paní Antošová informovala o dalších plánovaných rekondicích např. v září ve Žďáru nad Sázavou. Paní Černá nás pozvala na akce spolkového domu a hlavně na oslavy osmdesátého výročí příchodu firmy Baťa do Zruče nad Sázavou.

Nakonec jsme si pěkně zazpívali a zatancovali. A také jsme popřáli panu Karlu Kotkovi k jeho kulatým narozeninám, a to osmdesátinám. Přejeme mu ještě jednou vše nejlepší, hodně zdraví, a aby stále byl tak velkou oporou ve výboru organizace, jakou doposud je.

pokračování článku „Na výletě…“ ze str. 1

je naše prohlídka s výkladem šitým na míru skupině dětí, s nimiž prohlídku absolvujeme. Nenudí se, protože ředitel a průvodce po stanici v jednom, je aktivně zapojuje do výkladu, neustále klade otázky a hledá spolu s nimi správné odpovědi. Poučení o chování a ochraně zvířat se k dětem dostává na konkrétních příkladech nenásilnou, živou formou.

Další velcí ptáci obývají nedaleký rybník. Pět čápů bílých, vzácnější čáp černý, husy, bílé i černé labutě… Lišák Luky je další milé překvapení naší prohlídky. Do stanice se dostal ještě jako slepé mládě, které přenášela jeho matka a spadla přitom do betonové skruže. Dětem je dovoleno do jeho velkého výběhu vstoupit. Lišák k nim po menší chvíli přichází, když k němu natahují dlaně s granulemi, a nechá se dokonce pohladit. Podobně blízký kontakt se zvířetem zažívají děti hned vedle, ve výběhu se srnkami.

Srnka z Havlíčkova Brodu se ve stanici ocitla vlastně nedopatřením. Jako mládě byla nalezena u lesní cesty v domnění, že je opuštěná. Průvodce malým návštěvníkům vysvětluje evidentní chybu. „Nejlepší je, když se sem taková mláďata, jako srnky a zajíci, vůbec nedostanou. Mnohá zvířata sem zkrátka lidé nosí naprosto zbytečně,“ zdůrazňuje ředitel. A pro veřejnost k tomu na webu existuje zvířecí poradna.

Snad nejfotogeničtější exponát celé stanice je vydra říční jménem Bártík. Děti ji pozorují ve vodě i na suchu a jen těžko se s ní loučí. A jsme v závěru, sýček, kalous, holub, krkavec, káně, poštolka, jestřáb, luňák… a další. Všechna tato zvířata hledají i Vaši pomoc, například formou adopce, kterou je možné na jeden rok uzavřít přes webové stránky stanice.

S úctou k přírodě

Po skončení prohlídky máme možnost nahlédnout do „zákulisí“, neveřejných prostor veterinární místnosti, kde se poskytuje první pomoc a zachraňuje. Zblízka pozorujeme labutě, které se vyklubaly před několika desítkami minut, a labutí vejce v inkubátoru, dvě malé datlice staré několik dní a snad nejkrásnější „exponát“ pavlovské stanice – malého muflonka, který si sem zaběhl na krmení mlékem z láhve a svůj pelíšek si našel v kancelářích ředitele.

Stanice disponuje novou venkovní učebnou pro výuku dětí, zrekonstruováno bylo i ekocentrum poskytující ubytování. Osvětě a vzdělávání se tu věnují velkou měrou, o čemž svědčí řada výukových programů s ekologickou a enviromentální tematikou pro školní i předškolní děti.

Návštěva záchranné stanice bude něco jiného než výlet do běžné zoologické zahrady s davy lidí. Dostává hlubší smysl. Děti zde mohou přímo vstoupit do životního prostoru některých

plachých zvířat, navázat s nimi bližší kontakt, pochopit jejich chování, přemýšlet o některých stereotypech spojených s ochranou živočichů a naučit se ctít přírodu. Hodina a půl prohlídky v Pavlově k tomuto účelu poskytne dostatečně solidní a fundovaný základ.

Co dalšího můžete ještě navštívit:

Kromě záchranné stanice můžete ještě navštívit: Sedm kilometrů odsud se nachází obec Číhošť svázaná s tragickými osudy faráře P. Josefa Toufara (1902–1950) po číhošťském zázraku z 11. prosince 1949. V obci je možné navštívit kostel Nanebevzetí Panny Marie s ostatky faráře Toufara a prochází tudy Toufarova stezka vedoucí z Leštiny u Světlé nad Sázavou do Smrčné.

Tip redakce ZN:

Stanici můžete podpořit i formou DMS ve tvaru DMS ZVIREVNOUZI PAVLOV na tel. 87 777 (cena DMS je 30 Kč, stanice obdrží 27 Kč).

Kalendář kulturních a dalších akcí

	Zámek Zruč nad Sázavou – pro návštěvníky bude zámecký areál přístupný v červnu každý den od 9.00–17.00 (polední pauza v zámecké pokladně 11.30–12.30).
1. 6. 2019	**Dětský den na Rybárně**, pořádá místní organizace ČRS, začátek v 9.00 Na Porážce.
1. 6. 2019	**Městská knihovna** – sobotní provoz, otevřeno od 9.00–11. 00.
2. 6. 2019	**Hřiště plné her,** pořádá RC Setkání, začátek akce ve 14.00, areál dětského hřiště. Vstupné: 30 Kč.
4. 6. 2019	**Setkání v klubu** – pořádá Český svaz žen, spolkový dům, I. patro, klubovna svazu od 14.30 (každé úterý v měsíci).
7. 6. 2019	**Rekonektivní čtení**, pořádá OKŠS – spolkový dům ve spolupráci se Zdenou Pínovou, začátek akce v 18.00, zasedací místnost spolkového domu II. patro.
8. 6. 2019	**1. ročník soutěže kreslení křídami na zem**, pořádá RC Setkání. Začátek ve 14.00, sportovní areál za základní školou, hokejové hřiště. Vstupné dobrovolné.
10. a 18. 6. 2019	**Koncert absolventů hudebního oboru ZUŠ,** pořádá ZUŠ a Spolek rodičů a přátel ZUŠ, začátek v 18.00, sál ZUŠ, vstupné dobrovolné.
11. 6. 2019	**Tvoření pro radost** – čelenka či šála zhotovená technikou pletení na háčku – pořádá Český svaz žen. Začátek akce ve 14.30, klubovna Svazu žen, I. patro. Vstupné: 20 Kč. Potřeby: háček, vlna.
14. 6. 2019	**Autobusový zájezd ČSŽ do Lysé nad Labem** – zájezd na výstavu a trh letních květin, výstava rukodělných prací seniorů. Další informace na tel.: 733 226 348.
12. 6. 2019	**Kino – „Videosalon 2019“** – nejlepší filmy amatérské výroby. Pořádá OKŠS – spolkový dům. Začátek akce v 18.30, zasedací místnost spolkového domu, II. patro. Vstupné: 50 Kč, členové FK: 30 Kč.
21. 6. 2019	**Poradní dny pro zdravotně postižené**, pořádá Svaz tělesně postižených ve Zruči nad Sázavou, 10.00–12.00 hod., spolkový dům, II. patro, klubovna STP (každý třetí pátek v měsíci).
21. a 22. 6. 2019	**Barevné město –** multižánrový festival, letní kino v zámeckém příkopu a Zručský dvůr, další informace viz plakáty a FB.
25. 6. 2019	**Dernisáž výstavy absolventů výtvarného oboru ZUŠ –** od 17.00 v Základní umělecké škole ve Zruči nad Sázavou v galerii „Na mostě“.
26. 6. 2019	**Křeslo pro hosta s RNDr. Jiřím Grygarem, CSc.**, významným českým astronomem a astrofyzikem, pořádá OKŠS – spolkový dům. Začátek v 18. 00 v malém sále Hotelu Zruč. Moderuje PhDr. Josef Förster, Ph.D.
27. 6. 2019	**Základy křesťanství**, pořádá ČCE Zruč nad Sázavou. Začátek v 17.00, spolkový dům, II. patro, zasedací místnost.
29. 6. 2019	**Zájezd do Fajnparku**, pořádá RC Setkání, odjezd v 9.00 z autobusové zastávky Na Pohoří. Příspěvek na dopravu činí 130 Kč. Děti jedou zdarma. Vstupné do Fajnparku si hradí každý sám. Přihlášky na telefonu: 720 294 821 nebo e-mailu: MUDr. lenka.novotna@centrum.cz.
	Letní příměstský tábor ve Zruči nad Sázavou – pondělí až pátek, 7.00–17.00 hod., cena 1 600 Kč. Informace u p. Černé na tel.: 730 514 040 nebo na e-mailu: *cerna@mesto-zruc.cz*. 1. turnus: 1.–5. 7. 2019, 2. turnus: 8.–12. 7. 2019 (již obsazen), 3. turnus: 26.–30. 8. 2019.

Infocentrum
Zámek 1, Zruč nad Sázavou, 285 22, Tel.: 327 531 329
e-mail: *infocentrum@mesto-zruc.cz, www.mesto-zruc.cz*
změna programu vyhrazena
aktuální přehled akcí naleznete vždy na *www.mesto-zruc.cz*

PIVOVÁREK
RATAJE NAD SÁZAVOU 2019
20/4 PRECEDENS
4/5 KAMIL STŘIHAVKA A AKUSTICKÉ TRIO
18/5 JESSE BALLARD USA, JOE KUČERA GER, JAN HRUBÝ CZ
1/6 BUZERANT divadlo Zaseto
15/6 ZÁVIŠ
29/6 RATAJÁK jízda veteránů do vrchu
6-13/7 LETNÍ FAGOTOVÁ A HOBOJOVÁ AKADEMIE
13/7 VĚRA MARTINOVÁ
3/8 SKUPINA BRATŘÍ EBENŮ
31/8 LUBOŠ POSPÍŠIL TRIO A HOSTÉ
14/9 BLUE EFFECT – KONCERT PRO RADIMA HLADÍKA
28/9 MICHAL AMBROŽ & HUDBA PRAHA
klubpivovarek.cz
vyrobaprů.cz ConSalt TRIKON SAMBA BEAT RADIO

Tak jak? Vařit, nebo koupit „skleničku“?

Viktorie Tománková

Nedávno se mě zeptala kamarádka, maminka pětiměsíčního stále hladového chlapečka: „Tak jak? Vařit nebo, skleničku?“

„Já kupuju „skleničky“, je to bezpečnější, když jsou v zelenině ty dusičnany…“

Tuhle větu slýchám od maminek až moc často, bohužel.

Nedávno jsem dokonce četla doporučení odbornice na potraviny, že zakoupením „skleničky“ máte 100% jistotu zdravého jídla bez dusičnanů a pesticidů, navíc vařením doma zničíte všechny vitamíny. A máte to bez práce a vždy po ruce…

Ze všech těchto reklam vyplývá, že vařením doma můžeme své dítě ohrozit… A my, mámy strachu velmi často podléháme a ze strachu o zdraví dítěte kupujeme pouze hotové příkrmy ve skleničkách, které na pultech stojí měsíce. Už ani nevnímáme, kde všude jsou na ně reklamy a jak moc nás ty reklamy ovlivňují…

Pojďme se tedy podívat na jednotlivé „důvody“ proč NE/používat kupované „skleničkové“ příkrmy, jaké jsou jejich výhody a nevýhody:

Ve „skleničkách“ nejsou dusičnany a pesticidy.

Skleničkové příkrmy by měly být výrobci testovány na mnoho látek, legislativa je opravdu rozsáhlá (vyhláška č. 54/2004Sb stanovuje maximální přípustné množství reziduí jednotlivých druhů pesticidů v potravinách). Přesto jsou při namátkových kontrolách v dětských přesnídávkách rezidua pesticidů nacházena, někdy v limitu, vyskytl se však i případ, kdy dětská přesnídávka limitům na obsah pesticidů nevyhovovala.

Vzorky dětských příkrmů každoročně namátkově kontroluje také Státní zemědělská a potravinářská inspekce (SPZI). V roce 2018 byly kontrolovány v dětských příkrmech tyto složky: Mykotoxiny (aflatoxin B1, B2, G1, G2, deoxinivalenol, ochratoxin A, zearalenon, fumonisiny FB1 a FB2 a T-2 a HT-2 toxin, patulin), tropanové alkaloidy (atropin a skopolamin), polyaromatické uhlovodíky (benzo(a)antracen, benzo(a)pyren a chrysen), dusičnany, akrylamid, furan.

Rozebírat jednotlivé položky by zabralo několik stránek textu, tak jen upozorním na to, že mezi testovanými položkami nejsou nejčastěji používané pesticidy, kterých se tak bojíme v obyčejné zelenině (například chlorpyrifos, propamocarb, boscalid atd.).

Testy dětských příkrmů vyšly velmi dobře a žádný z příkrmů nebyl ohodnocen jako nebezpečný nebo nevhodný pro děti. Všechny testované příkrmy splňovaly požadavky a limity na všechny testované látky.

To ale neznamená, že jsou zcela bez dusičnanů a dalších testovaných látek. Znamená to, že pokud dusičnany a další testované látky příkrm obsahuje, tak v povoleném limitu. Stejně tak na tom může být zelenina, kterou koupíte v obchodě.

Obsah dusičnanů a otrava dítěte dusičnany je velký strašák, na který narazí každá matka malého dítěte, jakmile začne řešit první příkrmy. Otrava dusičnany, takzvaná methemoglobinémie však hrozí převážně u dětí do čtyř měsíců věku dítěte.

Každé miminko se po narození stále vyvíjí, vyvíjí se i jeho zažívací systém a pH v žaludku takto malých dětí je o něco vyšší (není tak kyselé) než u starších dětí nebo dospělých. To má vliv na spoustu důležitých procesů spojených s ochranou organismu vůči otravám a podobně.

Jak se dítě vyvíjí, pH žaludku se upravuje a v půl roce dítěte je pH v žaludku stejné, jako u starších dětí či dospělých. Také již lépe fungují enzymatické systémy, které otravě dusičnany zabraňují. Enzymy, které jsou potřeba k ochraně před otravou a které jsou u tříměsíčního dítěte jen zhruba v polovičním množství u šestiměsíčního dítěte, již fungují velmi dobře.

Také z tohoto důvodu se doporučuje začít s prvními příkrmy až po ukončení 4. měsíce života dítěte, kdy je jeho zažívací systém připraven na přijímání tuhé stravy.

Samozřejmě, že k otravě dojít může i po ukončení 6. měsíce, ovšem to by dítě muselo pozřít velké množství potravy nebo vody obsahující velké množství dusičnanů, což v případě „normální“ dávky příkrmu v podstatě není možné. Šestiměsíční dítě velmi pravděpodobně nesní celou dýni nebo půl kila špenátu.

Kupované příkrmy jsou dostačující pro výživu vašeho dítěte.

Během prvního roku života dítě velmi rychle roste. Již nikdy nebude růst tak rychle a v tomto období jeho organismus potřebuje spoustu látek, které mu dodávají energii a „stavební materiál“ pro jeho rychle rostoucí tělo.

Buduje se imunita dítěte, vyvíjí se mozek… Dítě tedy potřebuje jídlo, které mu dodá živiny pro jeho správný vývoj.

V roce 2018 proběhlo testování skleničkových příkrmů (test MF dnes). Test byl zaměřen hlavně na ověření výživové hodnoty příkrmů. Cílem bylo zjistit, zda příkrm pokryje energetickou potřebu dítěte jako hlavní jídlo a jak odpovídá ideálnímu jídlu svým složením (zastoupením tuků, sacharidů či bílkovin, obsahem soli).

Výsledek překvapil, cituji: „Všechny zaskočilo, jak málo výživné dětské příkrmy jsou“.

Bylo zjištěno, že většina testovaných příkrmů dosahuje zhruba poloviny požadované energetické hodnoty plnohodnotného jídla pro dítě daného věku. Některé příkrmy nedosahovaly ani poloviny a jeden z testovaných příkrmů dosahoval dokonce jen jedné třetiny požadované energetické „výživové“ hodnoty.

Dítě krmené pouze kupovanými „skleničkovými“ příkrmy tedy bohužel plnohodnotnou výživu nedostává. Velmi často je složení kupovaných příkrmů ne zcela vhodné, obsahují málo kvalitních tuků, málo masa, málo zeleniny a naopak až moc látek, které dětský organismus nepotřebuje, jako je například škrob.

Takovou zajímavostí je například fakt, že dětský organismus musí z potravy přijímat tzv. „semi-esenciální“ aminokyseliny (arginin a histidin). To jsou aminokyseliny, které si organismus dospělého člověka již dokáže „vyrobit“, ale dětský organismus, který se vyvíjí a rychle roste, ho nedokáže vyrobit v takové míře, v jaké ho tělíčko dítěte potřebuje.

Obě tyto aminokyseliny jsou nezbytné pro správný vývoj dítěte, mají vliv na růst dětí, růst svalové hmoty, stimulaci imunitního systému, obraně proti alergiím a mnoho dalšího. Přirozeným zdrojem těchto aminokyselin je například kuřecí vývar, vaječný bílek, oříšky, maso, ryby, různá semínka. Většinu těchto látek bohužel v „boloňských špagetách“ ani ve většině dalších „skleničkových“ příkrmů nenajdeme, a pokud ano, tak v nedostačujícím množství…

„Skleničkový“ příkrm je 100% jistota zdravého nezávadného jídla.

Rozhodně nechci vyvolávat žádnou paniku a ani tvrdit, že dětské příkrmy nejsou bezpečné. Jak jsem již psala, všechny testované příkrmy prošly v pořádku kontrolou SZPI.

Nicméně ani dětské příkrmy nelze testovat na úplně všechny nežádoucí látky. Když jsem nedávno četla vyjádření jedné „poradkyně“ o „100% bezpečnosti“ kupovaných příkrmů, vzpomněla jsem si na nedávnou kauzu z roku 2018, kdy byly v některých dětských příkrmech prokázány zbytky čisticích prostředků s obsahem chlóru, nebo byly z trhu staženy ovocné příkrmy s podezřením na částečky gumy v jejím obsahu. O překročeném limitu některých pesticidů v namátkově kontrolovaných přesnídávkách jsem již psala.

Vařením doma zničíte všechny vitamíny.

Příkrmy ve skleničkách se také musí uvařit a navíc musí projít sterilizací. Poté je opět musíte ohřát. Takže prochází tepelnou úpravou více než jídlo uvařené doma.

Navíc dnes již není problém zakoupit si parní hrnec na první příkrmy (často již v kombinaci s mixérem). Ten je přímo určený na šetrnou přípravu prvních příkrmů v páře pro nejmenší děti s účelem zachování co nejvíce vitamínů. Pokud nechcete kupovat parní hrnec, lze použít obyčejný pařáček na knedlíky. Není na tom nic složitého.

Dítě bude mít pestrou stravu, dobré stravovací návyky.

Bohužel se obávám, že je tomu právě naopak. Nejde totiž jen o jídlo, ale také o vztah k jídlu a k potravinám. Pokud dítě od malinka vidí, že jídlo se bere ze skleničky, je to první krok ke stravování průmyslově zpracovanými potravinami.

Dítě si zvykne na specifickou chuť příkrmů a chuť opravdových potravin mu bude cizí. To potom často vede k odmítání základních potravin, jako zeleniny nebo i ovoce, vyžadování pouze sladkých potravin a pokrmů a podobně. Tím se velmi omezí složení stravy, což opět může mít (a často má) vliv na zdraví dítěte.

Máte jídlo hned po ruce a bez práce.

Ano, s tím nelze než souhlasit. Kupované příkrmy však doporučuji pouze jako „nouzovku“, nemáte-li zrovna možnost uvařit.

Co bych tedy odpověděla na otázku, zda doma dítěti vařit, nebo dávat kupované příkrmy?

Za mě jednoznačně: Vařit. Vařit z kvalitních surovin, masa, zeleniny, ovoce. Používat do příkrmů kvalitní tuky, a pokud možno první příkrmy připravovat co nejšetrněji například na páře. Naučte dítě jíst vše, od zeleniny, ovoce, ořechů až po ryby (samozřejmě když dítě nemá alergie či potravinové intolerance). Tak získá tělíčko dítěte vše, co pro svůj růst a zdravý vývoj potřebuje.

A pokud bude jeho tělo zdravé a jeho střeva i jeho imunitní systém budou dobře fungovat, tak si jeho tělo dokáže dobře poradit i s rezidui nežádoucích látek, kterým se v dnešním světě již vyhnout nedá. Ať již používáte příkrmy ve skleničce, nebo ne.

Zajímá vás také, co znamenají ty podivné chemické názvy látek, například ty, které se testují v dětských příkrmech? Co jsou vlastně pesticidy, mykotoxiny, alkaloidy…? Odkud se berou a proč je máme v potravinách? Příště se na ně podíváme trošku podrobněji a nahlédneme tak více do světa chemie v potravinách pro děti.

Autorka této minisérie, RNDr. Viktorie Tománková, je jedním z největších českých odborníků na složení potravin. Zabývá se intenzivně analytickou chemií a provozuje populární blog Pidižrouti.cz.

Nemůžu usnout

Lenka Novotná

Nejsladší na světě je spravedlivý spánek, jak správně poradila tatínkovi chytrá horákyně v pohádce Boženy Němcové. Nějak jsme na to ale asi zapomněli, protože nespavost se stala celosvětovou epidemií. Ještě na počátku 20. století byla průměrná doba spánku 9 hodin, nyní je to 7 hodin (a u tohoto čísla se ještě mnozí usmívají, že někdo může tak dlouho spát). Chronickou nespavostí trpí asi 35–40% české populace, dalších 30% trpí jinými formami spánkových poruch. Spánek a takzvané vnitřní hodiny jsou v poslední době v hledáčku výzkumníků. Nový obor chronobiologie zkoumá biorytmy, které ovlivňují fungování všech vnitřních orgánů, klíčovým hormonem je přitom melatonin, který tělo produkuje při snížení osvitu, respektive za tmy. Tma se ovšem v naší společnosti stala vzácností.

Spánek je základní lidskou potřebou podobně jako jídlo a pití. Bez pití vydrží člověk 3 dny, bez jídla zhruba 60 dní, bez spánku asi 8 dní. Nedostatek spánku škodí našemu zdraví v krátkodobém i dlouhodobém horizontu. Už po jednom dni bez spánku se snižuje odolnost člověka zhruba o 50%, objevují se poruchy pozornosti, paměti a učení (k ukládání paměťové stopy dochází právě ve spánku). Při dlouhodobém nedostatku spánku dochází k nárůstu váhy a obezitě, může se objevit diabetes a některé druhy rakoviny (melatonin má protinádorové účinky). Dále se zhoršuje psychický stav, zejména nálada, snižuje se odolnost vůči stresu, při těžkém nedostatku spánku se může vyprovokovat i psychotický stav. Spánek je tak důležitý, že má dokonce svůj celosvětový den, ten připadá na první pátek před březnovou rovnodenností, letos to bylo 15. března.

Co ale se všemi těmi informacemi, když člověk leží večer na posteli, převaluje se, jde mu hlavou, jak bez léku určitě neusne a jak zítra nebude k ničemu? Především je nutné říct, že nelze „chtít usnout“. Usnutí se s vůlí a přáním přímo vylučuje. Je to jako když se náctiletý hoch prohlíží v zrcadle a intenzivně si přeje, aby už mu začaly růst vousy a zhrubnul hlas a ono nic. Přijde to ale samo automaticky, když je na to tělo (a především jeho hormonální systém) připravené. Stejně tak, pokud se chcete zbavit nespavosti, musíte tělo připravit na to, že spánek je na pořadu dne. Dalo by se říci: nechat tělo, aby usnulo. Pokud jsme tělo odnaučili pravidelně spát (a slovo odnaučili myslím vážně, samo se to nestalo), musíme ho to zpátky naučit. Základ je dodržovat pravidla spánkové hygieny: Přes den se dostatečně pohybujte nejlépe venku na čerstvém vzduchu, aby se vytvořilo dostatek serotoninu, z kterého se melatonin tvoří. Poslední jídlo jezte nejdéle 3 hodiny před spaním a zhruba od 18. hodiny nepožívejte žádné stimulační látky (káva, černý a zelený čaj, energy drinky, nikotin). Všechny monitory důsledně vypínejte minimálně hodinu před plánovanou dobou ulehnutí, pokud jste nuceni pracovat večer na počítači či tabletu, pořiďte si filtr modrého světla (na mobily existuje spousta aplikací). Stanovte si pevnou dobu, kdy budete chodit spát, a důsledně ji dodržujte, úkoly počkají, spánek nepočká. Rozhodně z postele nesledujte televizi ani u ní neusínejte, to je cesta do pekla nespavosti. Naučte se některou relaxační techniku, například autogenní trénink, který vám ze začátku bude při usnutí pomáhat. Vytvořte si večerní rituály, které vám budou dobu spánku navozovat (hygiena, vyvětrat v ložnici, v mysli si zpracovat co se ten den stalo a uzavřít si ho…). Vhodné je i vyměnit všechno umělé osvětlení za žárovky se žlutým spektrem a hodinu před spaním svítit jen tlumeným světlem. Na noc je pak nutné důkladně zatemnit, pokud je venku pouliční osvětlení, tak zatáhnout závěsy či rolety.

Ano, léky nám mohou pomoci, ale je to až krajní řešení a z dlouhodobého hlediska pro tělo nepřirozené. A musím vás zklamat, všechny léky na nespavost jsou dlouhodobě návykové. Jednak vzniká klasická léková tolerance, ale také proto, že se člověk spoléhá na lék a nepřipravuje tělo na usnutí. Starší léky a takzvané benzodiazepiny (a alkohol) navíc ničí REM fázi spánku, která je pro kvalitní odpočinek základní. Pomoci mohou bylinné přípravky jako podpůrný prostředek užívaný dlouhodobě.

Jako odpovědi na otázku, co je na světě nejsladší, stály proti sobě v pohádce spravedlivý spánek a soudek medu. My si nyní vybíráme často ten soudek medu, který se na nás valí ze všech stran (nový seriál v televizi, zábava všeho druhu, hory jídla, nekonečné úkoly, přesvědčení, že to musím udělat všechno a teď, neschopnost věci odkládat…) a se zalepenou pusou pak trpíme ve vězení nespavosti. Vždycky to ale můžeme změnit a vybrat si ten spravedlivý spánek.

Autorkou minisérie článků o závislostech a dalších tématech souvisejících s psychikou je MUDr. Lenka Novotná, profesí psychiatr a psychoterapeut.

Státní svátek 8. května – Den vítězství

Jiřina Janatová

Na mnoha místech naší republiky to znamenalo pokládání věnců k památníkům. K těmto místům se samozřejmě zařadilo i naše město poté, co vedení Spolku rodáků a přátel Zruče nad Sázavou a okolí vyzvalo své členy i ostatní občany, aby se připojili k pietnímu aktu na Malostranském náměstí.

Poděkování patří touto cestou všem, kteří přišli uctít památku těch, kteří v obou válkách obětovali to nejcennější co člověk má – zdraví a život.

Věnce byly položeny, památka snad důstojně uctěna. Úplnou spokojenost však narušily dvě drobnosti, které by se daly napravit jen při troše dobré vůle.

Aktu se nezúčastnil ani jeden občany zvolený zástupce města. A u památníku visela jedna vlajka, druhý stožár zel prázdnotou. V okolních městech to vyřešili, žádná vlajka EU či jiného státu, ale vedle státní vlajky pověsili vlajku městskou. My ji máme také a stydět se za ni rozhodně nemusíme. Vždyť jsme na ni před lety získali oficiální dekret z nejvyšších míst. A vzpomínáme-li na naše „domácí" padlé účastníky války, proč na jejich počest nevyvěsit naši „domácí" vlajku. I místu by to slušelo rozhodně víc než trčící prázdný stožár. Co myslíte, mohla by být napříště ta dobrá vůle?

FOTO: ARCHIV AUTORKY

Anna a vyschlá krajina aneb Anna píše o hrozbě zemědělců a zahrádkářů

O suchu, které nás v posledních letech trápí, již bylo napsáno hodně. Články odborné, ještě odbornější, zajímavější i méně zajímavé. Ale týká se to vůbec nás ve Zruči? Tady máme vody dostatek, to třeba v Ratajích nad Sázavou, tam už asi měsíc platí plošný zákaz napouštění bazénů, zalévání zahrad, mytí aut, město na skále má prostě vody nedostatek.

Bez vody byl prý loni i Želivec. Ve studních došla voda a lidé brali celé léto vodu z přistavené cisterny. I proto se tam plánuje výstavba vodovodu. Z řeky Sázavy se nám přes léto stává spíš říčka a o vodáka člověk skoro nezavadí. Povídá se, že v nádrži Švihov byla hladina vody o několik metrů níž, než by měla být. Vzpomínáte si na sucho během loňského léta? O ničem jiném jsme nemluvili, na poště, u doktora, pořád ty samé věty: „Kéž by alespoň trochu zapršelo", „Ovoce bude malé, není voda", nebo „Ten déšť stejně nepomůže, krajina je tak vyschlá, že se voda ani vsáknout nemůže a vše hned steče".

Člověk by rád pomohl, ale cožpak můžeme poručit počasí? Můžeme snad nařídit zemědělcům, aby bránili svá pole proti vysychání? Můžeme zastavit kůrovce, aby přestal ničit naše lesy? Nemůžeme nic z toho. A já jsem nedávno narazila na velmi zajímavý článek na serveru *kulturni-noviny.cz*, který se jmenoval *„Stručný manuál, jak udělat něco dobrého pro krajinu"*. Tento článek napsal Ing. Vilém Jurek, který se péči o krajinu věnuje již více než deset let. Svůj článek rozdělil do několika bodů a já bych vám je ráda stručně přenesla sem do Zručských novin, protože v něm jsou jasné a ucelené rady, co můžou lidé konkrétně udělat, pokud vlastní ornou půdu, les, zahradu nebo třeba nevlastní vůbec žádnou přírodní plochu.

V prvním bodě inženýr Jurek zmiňuje pořekadlo, že „z cizího krev neteče". Přes sedmdesát procent orné půdy je dnes pronajímáno a mnoho zemědělců nemá k pronajaté půdě vztah. Jurek také říká, že velcí hráči si do ničeho mluvit nenechají, malí a střední zemědělci mají svázané ruce a často bojují o přežití. Proto zastává názor, že nejlepšími hybateli jsou **vlastníci půdy**. Ať už vlastníte třeba jen několik desítek metrů čtverečních nebo hektarové plochy, můžete pomoci.

Pan Jurek radí: „Zajeďte se podívat, jak váš pozemek vypadá a co se na něm pěstuje. Zjistěte si, jakou formou je pozemek pronajatý. Informujte se u podniku, kterému pozemek pronajímáte. Ptejte se, co v posledních letech pěstovali na vašem pozemku a kolik pesticidů aplikovali. Jestliže nebudete spokojeni s odpověďmi nebo hospodařením, existuje řešení. Dejte zemědělci výpověď pronájmu půdy či pachtovní smlouvy. Chcete vytvořit remízek v poli? Chcete zachránit alespoň malý kousek polnosti pro přírodu? Už se nemůžete dívat na ty obrovské lány připomínající poušť? Máte jedinečnou možnost to změnit!"

Podobně radí i **vlastníkům lesů**. Nedoporučuje však, aby se lidé pouštěli do péče o les sami, pokud nejsou studovaní lesáci, nebo nemají s lesem zkušenosti. V takovém případě spíš doporučuje spojit se s odborným lesním hospodářem a společně s ním připomínkovat lesní hospodářskou osnovu.

Pokud **vlastníte zahradu**, doporučuje Jurek sekat trávu co nejméně: „Opravdu stačí trávníky kolem domu, v zahradě, v humně sekat dvakrát až třikrát ročně, přičemž nesečeme všechno najednou. Při první seči posečeme zhruba 60 % plochy. Při druhé seči se pokosí polovina neposečeného a kousek z posečené plochy z první seče. Na další rok zůstává přibližně 15–20 % bez zásahu. Již po dvou sečích vznikají čtyři různé typy plošek, které jsou časově i prostorově rozrůzněné. Samozřejmě, pokud je teplota vyšší jak 25 °C, trávníky nesečeme, jinak budeme mít vyprahlé pouště. Trávníky čas od času provzdušňujeme nebo podséváme kvetoucími směsmi." Další rady se týkají vysazování stromů a keřů. Doporučuje zakládat tůňky nebo mokřady a zadržovat vodu pomocí barelu nebo staré vany.

Krajině může pomoci i ten, **kdo žádnou půdu nevlastní**. Nabízí se několik možností, mezi nimi je možnost účastnit se komunitní výsady, kterým se věnuje mnoho iniciativ, Jurek zmiňuje například Milion stromů, Rezekvítek nebo Sázíme stromy. Různé ekologické spolky shání dobrovolníky a sezónní brigádníky. Spoustu projektů můžete podpořit finančně. Například iniciativa Místo pro přírodu řeší vykupování pozemků a díky tomu pak vznikají různé biotopy a remízky. Případně můžete oslovit politiky ve svém městě, aby byli v ochraně přírody činní, nebo podepisovat petice.

Závěrem bych chtěla dodat, že po loňské i letošní zkušenosti, kdy již začátkem dubna odborníci a zemědělci hlásili obrovská sucha a problémy s úrodou, nemůžeme říct, že se nás sucho netýká. Sucho je mnohem větší hrozba než zdražení piva. A tak konec reptání a snažme se alespoň něco pro naši přírodu udělat.

No, podívejte. Já dopisuji článek o suchu a už týden prší. A že ten déšť naší krajině slouží!

Více informací k tématu naleznete na webu *kulturni-noviny.cz* v archivu článků 20/2019. A já moc děkuji za svolení přenést myšlenky z článku Kulturních novin a pana Jurky našim zručským čtenářům!

Anna

annazrucska@gmail.com

Rataják 2019

Ota Kmínek

No co Ti budu, Josefe, povídat,
Už zase tu máme konec června a s tím spojený závod do děsivého vrchu Rataják v Ratajích nad Sázavou. Ano, v tomto období je svátek všech šoférů, kteří občas vymění svojí novou nebo skoro novou káru za něco příšerně starého, pohybujícího se více či méně třeba i silou vůle šťastného majitele, který svůj skvost opečovává celej rok nejlépe ve vytápěné garáži, zatímco jeho zánovní plechovka hnije před barákem na dešti, sněhu nebo třeba na spalujícím slunečním žáru.

A jak jsem na ty závody do vrchu přišel?

Když mi byly asi 4 roky, rozeznával jsem a dokázal pojmenovat všechny káry a motory, co se prohánějí po Praze. No moc jich v tom šestapadesátým nebylo. Pár škodovek, sem tam jawa auto i motor, aerovky, pragovky, výjimečně nějaká amerika po amerikánskejch oficírech. Motor? Tak se říkalo všeobecně motorkám, zmíněnejm jawám, ale i čízám s charakteristickým zvukem a řidičem v rádiovce, a co jsem obdivoval nejvíc, byla spousta harlejek a indiánek. A také kořistní bavoráky, ale ty jsem neměl rád, ty byly po fašounech. Bylo přece jen pár let po válce. Sem tam se ulicí prohnala bugatka, občas tatrovka. Ty osmičky se nám strašně líbily. Jedna stála pořád v naší ulici, v Mánesce na pražských Vinohradech. Nikdy jsem s ní neviděl někoho jet. Jen občas v ní třeba celej den seděl chlápek v kožeňáku. Po letech mi táta řekl, že to byl fízl. A že si těhle auťáků a škodovek sedanů nemám moc všímat, protože v nich jezděj skoro jen fízlové. Tenkrát se neříkalo estébák.

V tý Mánesce na Vinohradech jiné auto nestálo. Ale stály tam naše fotbalový branky, udělaný z bund na obrubníku, a my tam po škole mydlili fotbal. A když tam výjimečně projel nějaký auťák, zhnuseně jsme si odpískali pauzu a čekali, až přeprdlá. No a pak se občas otevřela béžová vrata od garáže, která byla sice v Mánesce, ale barák měl vchod z Budečské, tam bydlel pan Burnbass a v tý garáži měl chevroleta z třicátejch a on sám, když si vzal klobouk, vypadal děsně amerikánsky. Až později jsem si uvědomil, že trochu připomínal slavnýho Alphonse Gabriela Capone, známějšího pod téměř uměleckým jménem Al Capone. A tenhle pan Bambas nás občas naložil do svého chevroletu a svezl nás doprava kolem bloku. Schválně píšu doprava, neboť pan Bambas říkal, že nikdy nejezdí doleva, neb se mu levice hnusí. To, co tím myslel, jsem si uvědomil až tak kolem čtrnácti let.

Můj táta byl téměř absolutní technickej antitalent. Ale úžasnej účetní, v té době ve firmě Potrubí Praha národní podnik. Když jsem se ho na ulici ptal, co je to za auťák, nikdy to nevěděl. A pak přišel jednou večer domů z práce a mně a mámě, no spíš mámě a mně oznámil, že nám kupuje minora. Neřekl Jawu Minora, on prostě kupoval minora. A také nás vzal na Mírák, kde jeden takovej stál. Krásnej, béžovej, na kapotě měl napsáno VW a táta mu říkal minor. No byl to brouk. Táta asi za týden přijel s tou Jawou Minorem a mně se to zdálo takový divný, ale radši jsem se na nic neptal. Protože jsem mámě, se kterou jsme celej ten tejden chodili na Mírák a hladili tam toho brouka, nechtěl kazit radost. Tak strašně se jí ten Minor líbil. A hned jsme s mámou vymysleli takovou hru. Kdo si v sobotu, tenkrát ještě pracovní, včas řekne o místo v autě, tak tam bude sedět. Vždycky jsem chtěl sedět vepředu. Tak každou sobotu ráno jsem první volal: „Sedím vepředu!" a máma vždycky: „No zase jsem to nestihla…" A tak jsem jezdil stále vepředu. Táta přitáhl od nějakého kámoše holiče polštář pod zadek, a já viděl dopředu! Autosedačky ani pásy nebyly, tak já šestiletej seděl skoro na předním okně…

To byly dřevní doby motorismu. Z té doby jsem si zachoval lásku ke všem starejm kárám. Vše ostatní, co se v té době vyrábělo, teda spartaky, oktávky, později embéčka, nebo šestsettrojky tatry, mne nebralo. To už bylo moc nové a nesouviselo to s mým dětstvím na ulici v Mánesce. Na Královských Vinohradech.

Pak jsem od našich dostal toho minora a časem jsem přikoupil s kámošem Kardanem třicítku tatru, no mne ten Minor taky moc nebral, ačkoli byl, jak jsem se časem dozvěděl, jeho předešlým majitelem ňákej Vítězslav Novák, v technickáku měl napsáno Hudební skladatel. Takhle slavnej ten hnědej minor byl, a snad taky proto mi ho někdy v pětasedmdesátým ukradli.

S tatrovkou třicítkou jsme pak s mým kámošem Kardanem jezdili všechny možný závody rozvíjejícího se veteránskýho hnutí, nejraději do kopce. Zbraslav–Jíloviště jsem miloval, také jsme si jednou dovezli zelenej věnec, samozřejmě v naší třídě. To víte, na Mercedes 500 SSK jsme jaksi výkonově neměli… Ale dojeli jsme. Jednou, na Majlích, jak jsme říkali závodu Tisíc mil Československých, jsme dojeli dokonce s koženým řemenem od kalhot namotaným místo třetí šály, kterou jsme vylágrovali někde u Chotěboře. Cestou do Bratislavy! A dojelo to. Sice hodně pozdě, ale nemuseli jsme být potupně taženi.

V době těchto začátků veteránskéhо hnutí jsem si představoval, jak jednou, až budu velký, budu organizovat podobné závody do vrchu v Ratajích nad Sázavou, kam jsme každou sobotu jezdili za babičkou s naším Minorem Anežkou, jak ho naši pojmenovali. Pak jsem se odhodlal, a vypsal první ročník jízdy do vrchu Rataják v Ratajích nad Sázavou. Děsný kopec. Žulová dlažba, prorostlá místy travou. Černá můra všech závodníků a závodících šoférů. Nepředstavitelně klouzavá věc. Tráva a žula. Žula a tráva. Kopec působil tak děsivě, že na první ročník se sjelo jen 8 startujících. Na loňský již skoro sedmdesát. Startérovi Lubošovi, jinak starostovi Rataj nad Sázavou, jsme po odstartování všech přihlášených museli objednat masáž pravé ruky. Nejezdíme podle pravidel federací, které se snaží sdružovat motoristy a říkat jim, co mají a co nemají. Jezdíme podle zákona, tedy v obci do padesáti. To je jediné, co se snažíme dodržovat. Toho, komu spočítáme, že měl průměr rychlosti přes obec větší, než se smí, tak toho diskvalifikujeme. No… ještě se nám to nestalo, asi proto, že všichni jezdí podle pravidel. Nebo špatně počítáme…

A ještě něco. Letos je to právě 70 let, co pan Simandl v Divišově vyrobil první náhradní díl na plochodrážní motorku a označil jej písmenem „S". Ale samotné S se vyslovuje špatně. Takže eS? A co rovnou eSo? A legendární ESO bylo na světě. V padesátých a šedesátých zamotalo hlavy většině výrobců plochodrážních a motokrosových motorů. I klasicky po silnicích to jezdilo. A jak! Slávu ESA bohužel už nikdo nevrátí. Je konec. Ale pokud tento stroj doma máte, nebo o něm víte, dejte nám do redakce vědět, majitele osobně pozveme na Rataják 2019!

Přijďte si vyzkoušet, jak vám jde jízda do nejstrašnějšího kopce ve střední Evropě, do Ratajáku! Já jsem jel před lety na svém půllitru jízdu po trati historickýho závodu na Klausenpass. Nádhera! Ale kdo si má ty zatáčky pamatovat? Pokud vím, měl s nimi problém i Nuvolari a Junek! A to byli sakra machři! Rataják je záludný. Záludnější než Klausenpass. Možná proto, že z okna hradu Pirkštejn nad tratí vše pozoruje Hynce Ptáček, nejvyšší hofmistr a zemský soudce za vlády císaře Zikmunda Lucemburského. A tomu se řvoucí auťáky a motory sakra nelíbí! A tak občas na trať Ratajáku pošle tu déšť, nebo třeba i ve vzteku nejvyšším pohne silnicí, zakroutí zatáčku a tak…

Letos startujeme 29. června! Tak doufám, že nám počasí popřeje a také nám vše odsouhlasí Hynce Ptáček z Pirkštejna. A nebude nám hejbat se silnicí!

Kdo má ještě ve Zruči nad Sázavou nějaké staré autíčko nebo motorku? Přijeďte, věřte svému samohybu a svým schopnostem! Letos všem startujícím s trvalým bydlištěm ve Zruči nad Sázavou a s auťákem nebo motorkou hlášenou tamtéž, dáme slevu 25% ze startovného! A to už je docela dobrá nabídka, co, Zručáci?

No co vám budu povídat…

kminota@gmail.com

Ze života Českého rybářského svazu a jeho místní organizace ve Zruči nad Sázavou v roce 2019

Jaroslav Dobřenský, Petr Hajský

V naší místní organizaci rybářů ve Zruči nad Sázavou je aktuálně sdruženo kolem 230 dospělých členů, sedm členů mládeže ve věku 15 až 18 let a 21 žáků, což činí naši organizaci jednou z největších v našem městě.

Hospodaříme na revírech svěřených správou MZe ČR ve znění zákona a na revíru místního významu Horka nad Sázavou II (bývalá pískovna), dle zvláštních předpisů pro tyto lokality, vše dané dekrety MZe ČR, k tomu obhospodařujeme chovné přítoky a pronajaté plochy o celkové výměře 39 ha vodní plochy. Spravovat takové území není jen posezení u vody, ale samozřejmě to vyžaduje hodně aktivity členů výboru a brigádnické práce členů rybářského spolku, což v dnešní uspěchané době není někdy právě jednoduché. Z brigádnické povinnosti jsou vyčleněni rybáři nad 65 let, rybáři s průkazem ZTP a ženy. Je bohužel smutné, že ke třem termínům letošních vyhlášených jarních brigád se dostavilo po pěti členech, a z toho ještě tři členové výboru.

Přesto se za rybáře můžeme pochlubit vysokou jarní aktivitou. Jednak jsme po zimě upravili a vyčistili okolí naší Rybárny s rybníčkem a připravili je na konání dětského dne. Dále jsme se zúčastnili akce „Čistá Sázava“, při které jsme získali asi největší „úlovek“ – naplnili jsme téměř celý kontejner přistavený technickými službami nepořádkem a odpadem, který po sobě zanechala v lokalitě u studánky pod Debří skupina našich nepřizpůsobivých občanů. V odpadu nechyběly, staré matrace, rozbité postele, židle, plasty, láhve, dětské hračky a jiné. Navíc jsme upravili pramen studánky a budeme si přát, aby v létě nevyschnul.

Základními úkoly rybářské organizace je výkon zarybňovací povinnosti stanovené dekretem, dodržování platných předpisů členy a jejich kontrola. V letošním roce jsme již vysadili do našich revírů desítky metráků kapra, lína, pstruhy a bílou rybu a v nasazování se bude průběžně pokračovat. Velké obavy máme opět z avizovaného sucha a malé vody, což rybám nesvědčí a dlouhá chovná práce se pak obrací vniveč.

Ochranu revírů, kontrolní činnost na všech revírech i pořádek sleduje Rybářská stráž a Policie ČR. Naše organizace je sdružena ve Středočeském územním svazu a umožňuje tak členům naší organizace návštěvy i jiných revírů v této jednotce a tím lepší vyžití. Funkcionáři naší organizace jsou řádně volení zástupci z řad členů a nejvyšším orgánem je členská schůze místní organizace. Výroční členská schůze proběhla v březnu na Hotelu Zruč, kde byli všichni přítomní členové seznámeni s hospodařením organizace. Podle výsledků si naše organizace nevede špatně, každý si může dobře zachytat, nebo strávit u vody příjemný čas. Samotný život organizace se řídí aktuálními potřebami a společným zájmem členů pro zajištění kvalitních násad do revírů, vyčistění břehů od nežádoucích porostů, apod.

Každoročně pořádáme rybářské závody dospělých, které se v letošním roce budou konat 27. dubna v revíru místního významu Horka nad Sázavou (bývalá pískovna). Tradičně se jich účastní i mnoho rybářů i ze vzdálených míst České republiky, úlovky se váží a pouští. Další pravidelnou akcí je oblíbený Den dětí Na Rybárně, který letos, jakož i v předchozích ročnících, uspořádáme 1. června v prostoru hospodářské budovy naší organizace Na Rybárně. Na tento Den dětí zveme děti i s rodiči, zúčastnit se mohou i děti neregistrované v rybářské organizaci se zájmem o rybaření. K dispozici jim budou rybářské pruty, návnada a zkušení rybáři, kteří jim pomohou a ukáží zvládnout základní rybářské techniky. Pro všechny účastníky je každoročně připraveno i malé občerstvení. Opečené vuřty a grilovaní pstruzi se dostanou na každého. V měsíci červnu proběhnou rybářské závody dětí pod vedením vedoucích rybářského kroužku. Přesný termín bude uveřejněn na vývěskách a i na tuto akci jsou samozřejmě zváni mladí, třeba budoucí, rybáři bez registrace. Věříme, že všechny akce opět proběhnou v pohodové náladě a zveme i nerybáře. Přijďte si zachytat!

Po ukončení rybářské sezóny pořádáme každý rok v zimních měsících pro všechny zájemce o rybářský sport v naší klubovně ve spolkovém domě školení nových členů se závěrečným testem pro vydání rybářského lístku. Začít rybařit se dá totiž v každém věku. Škoda, že ubývá malých rybářů, živá příroda by jim nabídla větší pestrost dobrodružství než jejich mobily.

Naše místní organizace rybářů žije za významné podpory svých členů, města a ostatních příznivců rybaření. Je stále co zlepšovat a výbor uvítá i jiné aktivity, nápady či iniciativu svých členů k pořádání dalších zájmových akcí anebo vylepšování revírů.

FOTA: ARCHIV AUTORŮ

ČRS závody – Horka Písák

Miroslav Hoskovec

Závodů se vlivem špatné předpovědi počasí zúčastnilo pouze 28 rybářů v konečném pořadí:

Pořadí	Jméno závodníka	Celková hmotnost úlovků
1	Jombík Peter	19,16 kg
2	Kupsa Jan	10,81 kg
3	Klimpera Josef	7,78 kg
4	Němec Petr	7,06 kg
5	Havlena Josef	6,94 kg
6	Exner Libor	4,32 kg
7	Dudek Ivo	4,04 kg
8	Kocián Josef	3,88 kg
9	Pěnkava Stanislav	3,87 kg
10	Macháček Jaroslav	3,07 kg
11	Zelenka Augustín	2,52 kg
12	Klapková Iva	2,16 kg
13	Jenšík Petr	2,00 kg
14	Klečák Miloslav	1,46 kg
15	Švec Jakub	1,28 kg
16	Kříž Antonín	1,08 kg
17	Tesař Jan	1,04 kg
18	Drábek Jiří	0,46 kg
19	Böhm Marek	0,18 kg

Pohár za největší rybu získal pan Petr Němec s kaprem 4,10 kg.

Pohár za nejúspěšnější ženu získala paní Iva Klapková s celkovým úlovkem 2,16 kg.

Nejúspěšnějším rybářem MO Zruč nad Sázavou a putovní pohár získal pan Josef Havlena.

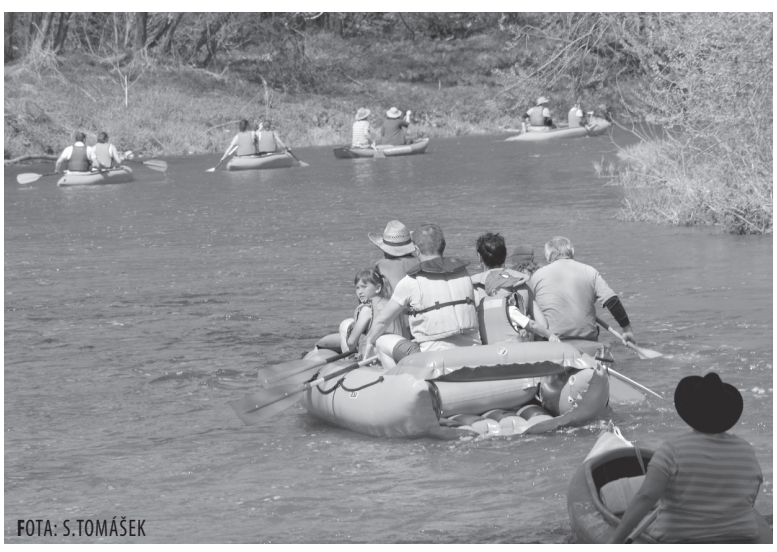
FOTA: S.TOMÁŠEK

Retroplavba a Vodácký festival 2019

Míla Pražák

Není datum jako datum. Retroplavba a Vodácký festival jsou nerozlučně spjaty s otevřením turistické sezóny ve Zruči nad Sázavou. A protože se nám do data nenápadně vetřely Velikonoce, s napětím jsme očekávali, co to udělá s účastí. Řada skalních vodáků odřekla, protože jejich kluby pořádají na svátky vícedenní akce. V pátek jsme se tedy sešli spíše v kruhu rodinném, abychom připravili a vylepšili muzeum. Naštěstí přijeli zástupci z Moravy i ze Slovenska, a tak se přípravy jakž takž vydařily.

V sobotu nás přivítal slunečný den, vytáhli jsme lodě z muzea, zhodnotili jejich stav, zda do nich poteče trochu nebo málo, naložili je a vyrazili. V Horce nad Sázavou se nás sešlo krásných šestnáct historických plavidel, od žebrovky, maňáska po klasické laminátky. Tentokrát nám mohutný doprovod dělali vodáci od Cidliny, kteří pluli na plastových kánoích, a bylo jich skoro čtyřicet. To už jsme byli pořádný vodácký průvod.

Pět kilometrů plavby sice není mnoho, ale sem tam nějaká peřejka nás čekala, a tak jsme pod jezem zapózovali fotografům, vylili prosáknuvší vodu a chystali se vyrazit. Náš statečný vodák Janko na maňásku stále ještě čekal, až se dřevo v lodi zatáhne, aby mu tam moc neteklo. Čekal marně.

Podél břehů na nás mávalo jaro zelenými lístky stromů a keřů, pokynuli jsme projíždějící lokomotivě a pokračovali v příjemné a romantické plavbě, která opravdu nebyla o rychlosti, ale o zážitku ze starodávné plavby. Já s manželkou Jitkou jsme pluli na naší vlastní „dýhovce“, echtovní pravé dřevěné lodi, kterou jsme si kdysi za nelevný peníz pořídili. A byla to opravdová krása. Plavba byla okořeněná nejenom vodáckými pozdravy Ahoj!, ale i vyprávěním a rokováním o stáří lodí, a jaké to plutí bylo kdysi před třiceti lety. Kulturní vložku zhruba každých deset minut vykonával Janko na maňásku, kdy se mu loď opravdu nezatáhla a musel ji vylévat. To bylo radosti a možností pro vodácké paparazzi. Sem tam do nás drcla peřejka, vody nebylo příliš mnoho a za chvilku jsme byli ve Zruči. Při vystupování se konal jeden tradiční břehulák, což je cvaknutí se neboli otočení lodi. A pak už vše naložit a šupky hupky na Vodácký festival.

Tentokrát jsme začínali už ve čtrnáct hodin a skupina Echolama předvedla svou klidnou až básničkovou produkci. Opakem pak bylo o dost živější vystoupení skupiny Humbuk s jejich vtipnými českými texty. Těšili jsme se na Epydemyi, kapelu, která je držitelkou Anděla za desku Kotlina s vlasteneckou tématikou. Energie z nich přímo sálala. Isara, která vystřídala Epydemyi, zabrousila do irské hudby a roztancovala nejednoho návštěvníka. Závěr patřil legendární skupině Poutníci. Vždyť kdo by neznal písničku Panenka nebo Až uslyším pískání.

Festival v klidu skončil kolem osmé hodiny večerní za vůbec historicky největší účasti diváků, kterých bylo kolem tří set. Zdá se, že Zruč nad Sázavou se svými expozicemi a Vodáckým muzeem se čím dál tím víc stává tradičním místem setkání vodáků a příznivců dobré muziky. Už teď se těšíme na příští ročník.

Červnová Zruč? Barevné město!

Jan Rozkošný, Jiří Říha

Zruč je barevné město a ve dnech 21. a 22. června bude ještě o malinko barevnější díky festivalu, o němž více prozradí redakcí ZN zpovídaný Jan Rozkošný…

První Barevné město – festival vpravdě domácí tvorby – se konal vloni o posledním červnovém víkendu. Když se ohlédneš těch třináct měsíců zpátky, co se ti vybaví jako první?

Jako první se mi vybaví rozradostnělé tváře dětí v zóně tvořivých dílniček. Hned na první pokus se nám totiž podařilo sestavit super tým zručských nadšenců (spíše nadšenkyň), které nám dobrovolně přišli vypomoct s realizací. Měli jsem asi dobrou ruku ve výběru a obrátili jsme se na správné osoby, bez kterých by obecně zvládnout takovou akci byl velký problém. A za to jsme jim velice vděčni.

Jako jeden ze dvou hlavních organizátorů a produkčních jsi asi moc času užívat si loňský ročník neměl, přesto – co se právě tobě nejvíce líbilo, co tě nejvíc oslovilo a popotáhlo „za srdíčko“?

Je to přesně tak. Byl to první ročník, na kterém jsem si některé věci odzkoušely, něco klaplo přesně podle plánu, něco úplně ne. Já osobně jsem měl největší radost z atmosféry, kterou se nám podařilo v prostoru Zručského dvora vytvořit. Základ byl slunečné počasí a to ostatní do sebe nakonec hezky zapadlo. Pokud kolem sebe máte fajn lidi, kteří si to dokážou i přes pracovní nasazení užít, přenesou tu náladu na ostatní a pak už vše v tom příjemném duchu běží tak nějak samo. Když se pak třeba týden po akci s někým potkáte na ulici a slyšíte slova chvály, tak to jsou ty momenty, které nás s Michalem motivují do dalších ročníků.

Určitě jste s Michalem loni probírali, co se povedlo, co méně; vyvodili jste nějaké poučení pro další ročníky? Jak a na co chcete navázat při organizaci ročníků dalších.

Vždycky se při zpětném ohlédnutí zjistí, že šlo některé věci udělat jinak – lépe. Náš první „Barevný víkend“ nebyl výjimkou. Určitě vylepšíme informovanost o této zručské akci, v čemž nám hodně pomáhá město. Minulý rok dorazilo v rámci obou dvou dnů cca 400 lidí a letos čekáme, že díky pozitivním zpětným vazbám a šeptandě přijde lidí víc. Celkově dvoudenní formát určitě zopakujeme. Určitě opět navážeme na rozmanitost, kterou stavíme na aktivních osobách, pocházejících či působících v našem městě. Po minulém ročníku už máme „něco v ruce“, takže máme na čem stavět a nově oslovené subjekty či osoby jsou většinou ochotny do toho jít s námi.

Rok se sešel s rokem a je tu opět nové Barevné město. Už máte produkci hotovou, nebo ještě ladíte? „Line-up“ už je kompletní?

Vše už je téměř kompletní a spíše se ladí detaily. Jsme pár týdnů před startem a nemít zásadní věci by byla malá sebevražda. S Michalem festival připravujeme průběžně ve svém volném čase a první schůzky začaly probíhat v září minulého roku. Line-up je komplet a letos téměř výlučně postaven na Zručácích. Večerní hudební část otevře duo Milošu a Olegu, na které naváže jazzové uskupení Noband Brothers. Silné trio odstartuje zručská legenda Motoband, na kterou naváže Choť Topiče a večer zakončí DJ Cejn svým originální setem.

Bude to opět víkendová akce? Předpokládám, že v takovém formátu to bude zase multižánrové.

Určitě se budeme i do budoucna držet dvoudenního formátu. Letos opět zahájíme pátek divadelním představením pro děti v prostoru letního kina, po kterém bude následovat promítání kultovního snímku. Sobotní start obstará Zručská desítka, po které se rozeběhne velká spousta zajímavých aktivit jak na pódiu, tak pod ním.

Reklamu na druhý ročník festivalu Barevné město „ztělesnili“ producenti akce Michal Havránek a Jan Rozkošný (vpravo) již na dubnové Fantasy zábavě Jiskry.

A teď to hlavní: vypíchni jeden nebo dva „trháky“, které máte přichystané a zkus nalákat váhající…

V té spoustě aktivit a účinkujících je těžké vypíchnout jen dva „trháky“, ale dobře… Nejvíce si dáváme záležet na programu pro děti (radost dětí je nejvíc), proto zmíním dva workshopy. První bude určen pro slečny, povede ho Aneta Sahulová − takže zaměření na výuku moderního tance. Pro opačné pohlaví jsme připravili premiéru ve Zruči − parkour workshop Sahir týmu. V časech od 14−18h se v rámci každé hodiny budou opakovat a průběžně zdokonalovat. Na tuto kombinaci hodně sázíme, tak snad to bude dobrá volba.

A další…? Předpokládám, že zručská tvorba bude mít opět volné pole…

Přesně tak. Je to akce Zručáků pro Zručáky, takže se snažíme ukázat a odprezentovat co nejvíce místních. Školka z Pohoří bude vystavovat svá malířská díla na téma „Barevné město“ a letos odehraje i secvičené divadélko, představí se spolek „Do baref“, zástupci klubu „Kotelna“, dobrovolní hasiči ochladí vzduch vodou z hasicího vozidla, městská policie zdokonalí děti v dopravní nauce, nebude chybět skákací hrad a zábavné tvořivé dílničky a další…

Součástí podobného „pouličního“ festivalu, který se koná každoročně v pražském Braníku, jsou i blešák, improvizovaný antikvariát, malá dílna pro kluky, ve které si sestaví solární „hejbátko“… Uvažujete pro další ročníky i v takovýchto dimenzích?

Ano – toto je náš směr. Chceme, aby festival přinášel každý rok nové a zajímavé aktivity a aby si každý návštěvník našel něco zajímavého. Nápadů je spousta − hlavně po návštěvě 29. ročníku akce „Mezi Ploty“, kde jsem byl na špionáži a odkud jsem si přinesl hromadu vizitek a nápadů. Jen mít více volného času :)

Ke každému festivalu patří i dobře fungující zázemí. Co jídlo a pití? Bude kromě klasických stánků i nějaká domácí tvorba? Taková bábovka za desetikorunu od sousedky může přijít k chuti více než festivalová klobása…

Festivalová klobása letos opět nebude. Stejně jako loni jsme vsadili na Food truck s Burgery a barovou kuchyní. Martin a Katka Hejlovi nám na místě připraví grilované pstruhy. K dobrému jídlu patří i dobré pití, které letos opět zajistí Kácovský pivovar Hubertus. Milovníci sladkého se mohou těšit na kavárnu Kovárnu z Ledče nad Sázavou. Večer, až se rozezní první beaty a tóny, bude pro všechny milovníky kvalitní hudební produkce připraven bar s rozličnými míchanými nápoji.

Kde mohou Zručáci najít podrobné informace o festivalu? Fungují nějaké stránky nebo vlákno na FB?

Nejčerstvější informace jsou na facebookovém profilu „Barevné město“.

Bez podpory sponzorů by taková akce těžko vznikala. Vyšlo vám město vstříc?

Město nám letos opět vyšlo vstříc a přesně jak píšeš − bez takové podpory by akci nebylo možné zorganizovat. Jsme s Michalem rádi, že náš nápad se na městě setkal s příznivým ohlasem a město nám vychází maximálně vstříc v našich přáních a požadavcích.

Kdo se 21. a 22. června nepřijde podívat, jako by nebyl!

Otvírání turistické sezóny ve Zruči nad Sázavou 20. 4. 2019 objektivem Stanislava Tomáška

Čistá řeka Sázava 2019 na Kutnohorsku

Iveta Marhanová

Místní akční skupina Lípa pro venkov z.s. se v letošním roce již po jedenácté aktivně partnersky zapojila do úklidu břehů Sázavy. Hlavním organizátorem této akce je Posázaví, o. p. s. Letošní ročník se uskutečnil od pátku 12. dubna do neděle 14. dubna. Břehy Sázavy od Budčic až po Březinu uklízeli jako již tradičně žáci ze ZŠ Potěhy. Úklidu břehů ve Zruči nad Sázavou se zhostili žáci ze ZŠ ve Zruči nad Sázavou, a to v úseku od Domahoře podél průmyslové zóny až po odpočívadlo u cyklostezky. Děti z Dětského domova ve Zruči nad Sázavou se postaraly o úklid řeky od odpočívadla po čističku odpadních vod, kde na ně navázali žáci ze Základní školy z Okružní ulice ve Zruči nad Sázavou, kteří provedli úklid v okolí Pardidubského potoka, který do Sázavy v tomto místě přitéká.

Členové spolku Kalňáci posbírali odpadky na březích vodní nádrže Želivka a uklidili také škarpy podél silnic ze Soutic do Hulic, Rýzmburku a Kalné. Do celé akce se zapojili jednotlivci i celé spolky z obcí Vlastějovice, Horka II, Chabeřice a ze Zruče nad Sázavou. Zastupitelstva těchto obcí přispěla na akci finančním příspěvkem v celkové výši 6 000 Kč. Mezi sponzory s materiální podporou (pytle, rukavice, čisticí prostředky) se dále zařadila firma AVE Čáslav, Charvát Group, s. r. o., VARIEL, a. s. a společnost HELLA CZ, s. r. o.

Velké poděkování patří i letos firmě EKOSO Trhový Štěpánov, s. r. o. za bezplatné uložení odpadu, jehož svoz zajistilo Povodí Vltavy, s. p. a kontejnery na odpad zajistila firma LIMA ekoslužby, s. r. o. ze Zruče nad Sázavou.

Celé akce se v letošním roce zúčastnilo více než 300 dobrovolníků, z toho 150 dětí, a podařilo se zlikvidovat 1,2 tuny odpadu.

FOTA: ARCHIV AUTORKY

zve 8. 6. 2019 na 1. ročník soutěže v

KRESLENÍ KŘÍDAMI NA ZEM

budeme soutěžit v pěti věkových kategoriích:
první: 0–3 roky / druhá: 4–5 let / třetí: 6–7 let / čtvrtá: 8–10let / pátá: 11–15let.
Děti budou malovat libovolný obrázek dle vlastní fantazie.
Soutěžit se bude o pěkné ceny.
Nikdo neodejde s prázdnou, na všechny čeká sladká odměna.
Porota bude složena z 3 dospělých a 3 dětí.

Přijďte si zasoutěžit 8. 6. do sportovního areálu za ZŠ na hokejové hřiště od 14.00 do 16.00

Vyhlášení výsledků proběhne v 16.00 h.
Vstupné dobrovolné.

Vás a hlavně Vaše děti zve na

HŘIŠTĚ PLNÉ HER

u příležitosti Mezinárodního dne dětí

2. června od 14.00 do 16.00 hod.

Děti si zde mohou vyzkoušet své znalosti, zdatnost a zručnost, prostě vše, co ke hraní patří. Za získaná razítka čeká každého odměna v podobě buřtíků a nějaká ta laskomina. Nebude chybět ani šťáva nebo čaj.
Přijďte všechny soutěžící podpořit, a budete-li chtít, můžete své síly s dětmi poměřit.
Vstupné činí 30 Kč.
Věříme, že nám bude počasí přát a že si to užijete aspoň tak jako děti a my všichni z Rodinného centra Setkání.

Rozhovor s ředitelkou ZŠ Na Pohoří Mgr. Ivanou Starou o fluktuaci pedagogů a o složení pedagogického sboru

Kateřina Kmínková

V minulých číslech ZN jsme se věnovali tématu školství, bezpečnosti před školami, zatupitelé se mohli vyjádřit k fluktuaci na místní ZŠ. V březnovém čísle ZN také vyšel krátký rozhovor s ředitelkou o dopravě před školami. Zajímá vás, jaký pohled má na fluktuaci pedagogů osoba, která má k tématu nejvíce co říci? A kolik mužů vlastně na ZŠ momentálně vyučuje? Vše se dozvíte v krátkém rozhovoru s ředitelkou ZŠ Na Pohoří paní Mgr. Ivanou Starou.

Někteří rodiče žáků vaší školy si stěžují na časté výměny v pedagogickém sboru. Mohla byste mi, prosím, stručně vysvětlit o jaký problém se jedná a kde vzniká?

Víte, fluktuace zaměstnanců v některých případech ovlivnit lze, v některých případech jí ale jen těžko zabráníte. Ovlivnitelná není, když pedagogové odcházejí například na mateřskou dovolenou nebo do důchodu. Většina výměn v našem pedagogickém sboru v posledních letech nastala právě z důvodu odchodu na mateřskou dovolenou. I tak na naší škole máme nižší fluktuaci než na mnoha školách třeba v Praze a kolem Prahy. V dnešní době je častější výměna pedagogů ve školách prostě běžnější věc, než jak tomu bývalo kdysi, lidé se za prací častěji stěhují. Pokud se podívám na konkrétní důvody odchodu zaměstnanců z naší školy, nejčastěji to bylo, jak už jsem uvedla, z důvodu odchodu na mateřskou dovolenou, někteří odešli do důchodu a někteří pedagogové k nám dojížděli například z Vlašimi a ve chvíli, kdy jim byl nabídnut celý úvazek v místě bydliště, samozřejmě dali přednost této nabídce. Jednou se také stalo, že jsem sehnala výbornou a kvalifikovanou učitelku, která mi ale po několika měsících řekla, že to nedává. Tohle nejde dopředu vždy úplně odhadnout.

Myslíte si, že výměna pedagogů může nějak negativně zasáhnout děti?

Pro mě jsou děti vždy na prvním místě. Jednou z největších motivací při mé práci je právě vděk našich žáků. Vždycky moje rozhodnutí nemusí být ke spokojenosti rodičů, ale řídím se tím, co je důležité pro děti, co je přínosné pro jejich vzdělání a všeobecný vývoj. Výměna učitelů je přirozená a do jisté míry pro žáky také přínosná. Děti se musí naučit, že změny v životě jsou běžná věc, musí být na změnu připravené. Výměna pedagogů může být přínosná i v tom, že každý učitel může žáky naučit něco jiného. Vždy se ale snažím, aby děti měly jednoho pedagoga od první do třetí třídy a jednoho na čtvrtou a pátou třídu. Na druhém stupni je samozřejmě střídání pedagogů na různé předměty běžné. Co si myslím, že je pozitivní, že za celou dobu, kdy působím na ZŠ jako ředitelka, pouze jeden pedagog odešel za prací do úplně jiného oboru. Což při náročnosti našeho povolání a finančnímu ohodnocení není vůbec špatná statistika.

Myslíte, že budou výměny v pedagogickém sboru probíhat i v příštích letech?

Do jisté míry určitě ano. Nejprve se zase budou vracet učitelky z mateřských dovolených a automaticky nahradí záskoky, které tu byly po dobu jejich nepřítomnosti. Když se pak podívám na složení našeho pedagogického sboru, je tu třeba dalších pět učitelek, které by se mohly kdykoli rozhodnout mít děti. Někteří zaměstnavatelé často vybírají zaměstnance tak, aby například již nebyli ve věku, kdy zakládají rodiny. Mně to přijde diskriminační, nechci schválně vybírat pedagogy starší jen z důvodu, aby náhodou neodešli. A už vůbec přeci nemůžu zakazovat učitelkám mít děti. Víte, někteří rodiče vykreslují naši ZŠ ve špatném světle právě kvůli té fluktuaci. Ale ráda bych upozornila na to, že jsem vždy úspěšně a někdy i ve velmi omezeném časovém úseku sehnala adekvátní náhradu, což také nemusí být samozřejmostí. Myslím, že vybírám pro naši školu opravdu kvalitní pedagogy, někteří se kvůli nám rozhodli do Zruče přistěhovat, někteří dlouhodobě raději dojíždějí, než aby vyuřovali v místě bydliště, protože zde mají dobré podmínky k práci. Máme tu výborné angličtináře, češtináře a i jiné pedagogy a to je můj cíl: mít zde kvalitní pedagogy, kteří mají dětem co dát. Což se víceméně dobře daří.

Pokud vím, zastupitelstvo našeho města se školství věnuje a jako kandidátka v posledních komunálních volbách jistě víte, že v předvolební kampani Nezávislí zmiňovali i zaměstnávání mužů – pedagogů. Kolik má vaše škola momentálně mužských vzorů?

Ano, byla jsem na kandidátce Nezávislých také, ale k volebnímu programu jsem se příliš nevymezovala, měla jsem pocit, že tvůrci programu neměli zájem se o situaci příliš informovat. Což se ale po volbách změnilo, nedávno proběhla informační schůze se zastupiteli ohledně základní školy, kde se mohli například také dozvědět, že naše škola má 30 pedagogů, z nichž je devět učitelů mužů. Ve Zruči máme na ZŠ mnohem více mužských vzorů než na většině základních škol v celé republice.

Smutné výročí: Baťa – Sázavan 1939–2019

Bohuš Lichorobiec

V roce 1939 přichází do chudého posázavského kraje zlínský továrník Baťa, který dne 14. února 1939 kupuje od barona Schebka pozemky za účelem výstavby obuvnického závodu. Prozatímní výroba byla ve Zruči nad Sázavou zahájena dne 29. května 1939 v takzvaném špejchaře, kde se vyrábělo tisíc párů vojenských bagančat za den.

Současně byla zahájena výstavba výrobních budov a rodinných domků. Za dva roky se tu postavilo 15 jednodomků, 126 dvojdomků a 24 čtyřdomků. Budovaly se přístupové betonové cesty a vysazovala se stromová a keřová zeleň. Dále byla postavena kotelna, vodárna, hotel, škola a svobodárna. Dva velké dřevěné baráky pro zaměstnance na ubytování a několik takzvaných vekendů pro ženaté zaměstnance. Pro stravování byla postavena dřevěná kantýna, která sloužila zároveň jako společenská místnost.

Plán budoucího města byl vypracován panem architektem Drofou. Dva roky se stavělo a až v roce 1942 na příkaz okupantů byla výstavba zastavena.

Po převratu v roce 1948 byl Baťův podnik přejmenován nejdříve na Svit a později na Sázavan. Podnik se specializoval na výrobu dětské obuvi, která byla po zdravotní stránce testována lékaři – ortopedy. Po sametové revoluci byl podnik zlikvidován.

A my, vyhlášená ševcovská velmoc, dovážíme boty z Asie!

Výstavba továrny na obuv

Firma Baťa, a. s. Zlín se rozhodla rozšířit investice v podobě budování nových pobočných závodů. Byl to počinek nejen pro rozšíření majetku, ale i možnost, jak dát chudému kraji obživu.

Původní záměr výstavby nového podniku se hledal v okolí Kolína, kde byla voda a železniční dopravní uzel. Jednání nebylo úspěšné, proto se hledala další lokalita v Posázaví, a sice v obci Kácově. Ani tam nebylo dosaženo dohody. Teprve v dalším místě se naskytla vhodná příležitost k zakoupení pozemku od velkostatkáře, barona Schebka. Byly odkoupeny statky Zruč a Domahoř. Byl zde sice chudý kraj, ale krásné okolí, čistá řeka Sázava a koldokola lesy. Ale co je platná krása okolí bez možnosti výdělku a slušné obživy. A pro městečko Zruč nad Sázavou začala nová éra.

Ze Zlína do Čech

Dne 29. května 1939 přijel do našeho městečka autobus ze Zlína s prvními zaměstnanci budoucího obuvnického závodu a přivezl zaměstnání a nebývalý rozvoj nejen samotným obyvatelům, ale i širokému okolí. Cesta autobusem ze Zlína probíhala v pohodě, počasí bylo slunečné a cesta zajímavá na poznatky. Co nás čeká na konci této cesty, to nikdo z nás nedovedl odhadnout. Někdo nepočítal s nepohodlím; ani jsme neměli ponětí, co taková průkopnická práce vyžaduje vytrvalosti a odříkání. Mysleli jsme si, že to bude pokračování zaběhnutého života ze Zlína. My mladí jsme to brali jako cestu za dobrodružstvím a netušili, jaké potíže nás čekají.

Článek je vzpomínkou již zesulého aktivního účastníka budování továrny Baťa ve Zruči nad Sázavou a jejího dlouholetého zaměstnance.

POKRAČOVÁNÍ V PŘÍŠTÍM VYDÁNÍ ZN

Nová technologie 5G zrychlí domácí internet až desetinásobně

Díky nasazení nových technologií můžete mít doma mnohem rychlejší internet. O2 totiž nově nabízí zákazníkům, kteří bydlí mimo dosah kabelového připojení, novou generaci bezdrátového internetu s rychlostí až 250 Mb/s.

Zrychlování se netýká jen velkých měst, ale i regionů. O2 novou technologií pokrývá už více než 300 tisíc domácností a pokrytí neustále rozšiřuje. „O2 přináší připojení k internetu prostřednictvím sítě 5G do oblastí, kde dříve byly jen pomalé a nestabilní sítě místních poskytovatelů. Proti dnešku tak můžete mít internet až desetinásobně rychlejší," popisuje ředitel marketingu fixních služeb O2 Martin Čejka.

Rychlé připojení bez práce s vedením kabelů

Velkou výhodou 5G Internetu na doma je to, že se šíří bezdrátově – zákazníci si tedy nemusí lámat hlavu s pokládkou kabelů. Signál rychlého internetu se šíří vzduchem, pro jeho příjem tak postačí malý vnitřní modem. V místech se slabším signálem jej posílí vnější anténa, kterou vám technici společnosti sami jednoduše umístí třeba na střechu domu. Ničeho se nemusíte obávat, vše zařídí technik, který vám poradí, kam anténu nejlépe umístit a instalaci zařídí.

„Díky tomu, že pro připojení máme vyhrazenou samostatnou frekvenci, už zákazníkům nehrozí obvyklé problémy jako pomalu nabíhající stránky a sekající se videa ve večerních špičkách nebo při špatném počasí," vysvětluje Čejka. Kromě míst s pomalou rychlostí pevné sítě je nová technologie vhodná například pro novostavby, kde chybí telefonní přípojky.

Měsíční úspora dvě stě korun

Podstatně rychlejší internet na doma se přitom nijak zásadně neprojeví v ceně za připojení. Do konce června navíc můžete využít zvýhodněnou cenu, která platí po celou dobu trvání smluvního závazku. Sleva je kombinovatelná se zvýhodněním za více služeb od O2, takže za připojení o rychlosti až 50 Mb/s zaplatíte měsíčně od 349 korun.

Více se dozvíte na www.zrychlujeme.cz, kde si také můžete ověřit rychlost internetu přímo na vaší adrese.

Duben v MŠ Malostranská

Jana Augustovová

Jaro se nám ohlásilo v plné síle. Zahrada je plná rozkvetlých kytiček a otevřenými okny slyšíme hlasy ptáčků. S jarem jsou neodmyslitelně spjaty Velikonoce. 14. 4. proběhlo velikonoční tvoření s rodiči. Společně jsme strávili velmi příjemné, pohodové odpoledne. Děkujeme všem rodičům, kteří se tvoření zúčastnili. Těšíme se na další spolupráci.

Pro předškoláky si paní knihovnice připravila krásné velikonoční vyprávění. Děti se dozvěděly mnoho zajímavostí o velikonočních tradicích.

Příjemnou velikonoční chvilku si pro nás připravil i pan Pekárek. Ukázal dětem, jak se plete pomlázka. Dětem se pletení moc líbilo. Na oplátku mu děti předvedly, jak umí koledovat. Jsme rádi, že si na nás udělal čas.

Den Země děti oslavily v ZŠ Okružní. Na začátku bohatého programu bylo vtipné představení. Následně si děti vyzkoušely výrobu čokolády. Připravily si ji z rozdrcených kakaových bobů. Potom ji nazdobily podle své fantazie. Netrpělivě očekávanou chvilkou se stalo ochutnávání vlastnoručně vyrobené čokolády. Předškoláky v dubnu čekala první lekce plavání. Všem se seznamování s vodou moc líbí.

Čarodějnický rej proběhl 30. dubna. Přestože nám počasí moc nepřálo, užily si děti příjemné dopoledne. Měřily síly v různých čarodějnických soutěžích ve školce. Buřtíky si opečeme, až se počasí umoudří.

FOTO: ARCHIV MŠ

Poslední výlet 9. A

FOTO: ARCHIV ZŠ

Blanka Olišarová, Lukáš Růžička
Pavel J. Pinsner, Tomáš Turek

Úterý 14. května byl pro většinu žáků běžný den. Ne tak ale pro nás – pro žáky třídy 9. A. Nás čekal poslední školní výlet na naší základce. Ten další už strávíme s jinými spolužáky na střední. V plánu byl vícedenní pobyt na Lipně v doprovodu našeho třídního učitele Jaroslava Krčmáře a Blanky Olišarové.

V osm třicet jsme se začali postupně shromažďovat na autobusové zastávce Na Pohoří. Mezi námi se motali lidé, mířící za lékaři, na nákupy nebo za prací. V devět hodin jsme nasedli do autobusu kočírovaného panem Kristínem a vyrazili na cestu směr jižní Čechy. V autobusu panovala pozitivní atmosféra, zezadu zněly hity Michala Davida a další notoricky známé šlágry, někteří si povídali s učiteli a další žáci dohánělí spánkový deficit. Ale ještě před tím, než jsme dorazili do centra Lipno, jsme zastavili v Českém Krumlově, který je zapsán na seznamu UNESCO. Prošli jsme se kolem zámku, nahlédli do zámeckého příkopu v naději, že snad zahlédneme medvědy, z vyhlídky jsme pozorovali krumlovské jezy zející prozatím ještě prázdnotou a nakonec využili rozchodu k obědu v některé z místních restaurací. Bylo nutné hledat, protože vzhledem k nedávnému začátku turistické sezóny bylo docela plno. Cestou jsme samozřejmě nafotili spoustu fotek a selfíček, dokonce se k nám připojily i čínské turistky, pro které bylo lovení fotografií skutečnou bojovkou.

Poté jsme vyrazili na místo činu. Když jsme dojeli do cíle, rozdělili jsme se do skupin na pokoje chaty Lanovka, kde by stálo za to určitě bydlet i v zimě – měla naprosto dokonalou polohu hned u vleku. Po prochozeném dopoledni v Krumlově jsme si nejdřív trochu „vorazili“, vybalili oblečení a zásoby jídla a ještě před večeří jsme vyrazili na procházku po břehu nádrže. Vzhledem k nepřízni počasí, kdy nebe neustále zahalovaly těžké dešťové mraky, jsme nešli nikam daleko. Vyfotili jsme se u sochy olympijského panáčka a pořádně si zablbli na dětském hřišti. Po procházce jsme šli na večeři a potom se vrátili na pokoje, kde začala ta pravá zábava. Povídání, na které ve škole není čas, vyprávění historek a nakonec se večer hrstka rozhodla strávit hodinu v nedalekém bazénu.

Poté, co jsme se alespoň trochu vyspali, jsme šli na snídani, která probíhala formou švédských stolů. Počasí nám ani druhý den nepřálo – od rána zataženo, neustále pršelo a i když nebyla zima, vlhkost zalézala pod kůži i nepromokavé softshellové bundy! Co teď? Dopoledne jsme nakonec strávili každý po svém – jedni si odpočinuli po dlouhé noci, jiní dál kecali, další využili chvíle ke zpěvu písniček za doprovodu kytary našeho spolužáka Zdeňka nebo si zapařili na mobilu nějakou tu hru. Původně byla v plánu projížďka na kolech po okolí Lipna a také návštěva místní stezky v korunách stromů. Ale díky neustálé mlze bychom viděli leda tak na špičky svých bot a navíc bychom to odnesli pěkným nachlazením nebo chřipajznou. Místo toho vymyslel náš třídní jinou zábavu – pokoušeli jsme se o malou soutěž ve vaření ve stylu Prostřeno. Podnětem byl nápad spolužáků, že by si ze surovin nakoupených v nedalekém obchodě sami uvařili něco k obědu a využili tak dovednosti získané v rámci kuchyněk. Za chvíli to tak na patře vonělo po pečeném masu, smažených hranolkách, čínském nebo sladkých palačinkách. Ani učitelé se nenechali zahanbit a pustili se do vaření společně s námi. Večer byl vyhodnocen nejlepší pokrm a všichni jsme nakonec dostali sladkou odměnu za účast. Poté, co jsme dosoutěžili, neměli někteří z nás jídla dost, a tak jsme šli na pizzu, kterou dělali v asi pět set metrů vzdálené restauraci. Odpoledne jsme měli poukázku na padesátiprocentní slevu do bazénu, takže jsme se vyrazili vycákat, vyrachat a zablbnout ve vodě, pořádali jsme závody v plavání pod vodou, pokoušeli se jeden druhého potopit pod hladinu a nakonec jsme se naložili do vířivky. Zbytek dne jsme strávili na pokojích, kromě doby, kdy jsme šli na večeři. Večer se dostalo i na vyprávění strašidelných historek, takže se některým i zvedla hladina adrenalinu. Třetí den, ve čtvrtek 16. května, jsme odjeli domů a tím skončil náš bezvadný výlet.

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program zaměstnanost

Strategický plán rozvoje města Zruč nad Sázavou

Začínáme strategicky plánovat
Zajímá Vás budoucnost našeho města?

Chcete ovlivnit, jak bude naše město vypadat za 10 let?
Přijďte na první setkání, zapojte se a pomozte nám.

Úvodní schůzka ke zpracování strategického plánu rozvoje města se uskuteční 17. 6. 2019 V 18 hodin v zasedací místnosti ve spolkovém domě.

Žáci základní umělecké školy opět sklízeli úspěchy na kytarových soutěžích

Jiří Freml

FOTO: AUTOR

V měsíci dubnu se žáci kytarové třídy ZUŠ Zruč nad Sázavou zúčastnili Česko-slovenské soutěže Fernanda Sora ve Frýdku-Místku. Soutěž se setkala s velkým zájmem mladých kytaristů a rozhodně patří k nejvýznamnějším akcím svého druhu v regionu. Organizátoři kytarového klání chtějí podpořit nejen zájem o dílo španělského génia F. Sora, ale především vzbudit zájem mladých lidí o klasickou hudbu vůbec. Dílo F. Sora je dodnes považováno za základ světové kytarové literatury, jejíž znalost je pokládána za nezbytnou součást základního hudebního vzdělání každého špičkového kytaristy. Naši kytaristé se velmi snažili, aby podali ten nejlepší výkon. Gabriela Sochůrková obsadila v I. kategorii 3. místo, Dominika Rývová získala Čestné uznání prvního stupně a Ondřej Pekárek ve II. kategorii vybojoval 3. místo.

13. května jsme vyrazili na Slovensko do Dolného Kubína na Mezinárodní kytarovou soutěž, která se konala v rámci 22. ročníku Festivalu Ivana Ballu. Věděl jsem, že tato soutěž bude pro mé žáky náročná díky účasti polských kytaristů. První, druhá a třetí místa obsadili polští hráči, kteří byli ve svých výkonech vynikající. No, prostě kytarová škola v Polsku patří v evropském měřítku mezi ty nejlepší. Mí žáci se snažili, předvedli na soutěži krásné výkony, ale na Poláky nestačili. V této soutěži se uděluje pět míst jako v Německu a v Itálii. Gabriela Sochůrková obsadila v I. kategorii 4. místo, Dominika Rývová 5. místo a Ondřej Pekárek ve II. kategorii se umístil na 5. místě.

Soutěže žáků základních uměleckých škol považuji za velmi důležitou událost navazující na výchovně-vzdělávací proces ve školách. Vytváří prostor na porovnání výsledků vzdělávání mezi jednotlivými školami, umožňují výměnu zkušeností v odborné a metodické oblasti a zejména soutěže s hudebním zaměřením nabízejí soutěžícím přímý kontakt s publikem. V tomto prostředí žáci a studenti získávají nové zkušenosti, které není možné získat v běžné výuce na školách.

Gabče, Dominice a Ondřejovi gratuluji a děkuji za reprezentaci naší školy, Středočeského kraje a České republiky.

Malí stavitelé

MŠ Na Pohoří

Lucie Náhlovská

Měsíc duben přinesl dětem z MŠ Na Pohoří další zážitky a činnosti, které přispěly jak v oblasti vzdělávací, poznávací, tak i oslavující. Stejně jako každý rok, tak i letos se starší děti zapojily do programu, který připravuje Malá technická univerzita. Tentokrát to bylo trochu jiné. Program byl rozdělen do dvou částí. První se odehrávala v prostorách školky, kde si děti mohly vyzkoušet práci se stavebnicemi. Podle plánku měly za úkol sestavit město Zruč nad Sázavou. Všichni spolupracovali a společnými silami dokázali postavit budovy, jako je lékárna, policie, školka atd. Pomocí lektorky, která na celou činnost dohlížela, se podařilo sestavit celé městečko. Po dokončení se děti společně s učitelkami a lektorkou přesídlily do prostoru školní zahrady, kde se rozdělily do skupin. Pomocí různých soutěží získávaly kostičky. Tým, který měl nejvíce kostek, se stal týmem nejúspěšnějším. Tak jak to ale bývá, soutěživost není potřeba, neboť každý „malý stavitel" byl na závěr odměněn diplomem, který si mohl odnést a popřípadě se s ním pochlubit doma. Práce děti velice bavila a přinesla jim konstruktivní myšlení, pohyb a hlavně spolupráci v týmu.

Dalším krásným poznávacím zážitkem pro nás byla oslava Dne Země. Děti se dozvěděly zajímavé informace o výrobě čokolády, z čeho se čokoláda dělá a z jakých zemí se dováží. I tady si mohly vyzkoušet vlastní výrobu čokolády a následně si na ní hned pochutnat.

Posledním oslavujícím zážitkem byly čarodějnice. Ve třídách proběhla minidiskotéka s maskami. Jelikož nám počasí přálo, mohli jsme si opéct špekáčky na školní zahradě. To nám přineslo nejen krásný zážitek, ale i čas strávený společně u jednoho ohně.

FOTO: AUTORKA

Za vůní sýra a tulipánů

ZŠ

Jana Karbanová

Pokud se ptáte, proč ve středu čtyryadvacátýho dubna bloudilo v odpoledních hodinách tolik puberťáků po Tescu, tak vám nyní přinášim vodpověď: nakupovali totiž hordy bonbónů a brambůrek, aby byli schopní přežít zahraniční zájezd do Nizozemska, kterej je čekal.

Inu, celej vejlet začal vcelku vobyčejně. Něco málo přes šedesát nás žáků a s náma i čtyry učitelé, se kolem sedmý večer sešlo na autobusový zastávce Na Pohoří. Snad všici jsme v rukách svírali vohromný bágly nacpaný všelijakejma zbytečnostma, skuhrali jsme, že už nás to nebaví držet a že nás bolej ručky a záda. Po půl hodině jsme byli naštěstí vod tý hrůzy vosvobozeni, když jsme konečně nastoupili do autobusu, kterej nás následně vyvez za hranice našeho malýho státu.

Nebudu kecat, ta jízda byla vcelku divoká. Některý děcka dokonce vodmítaly spát, bo se bály, že by jim ve spánku někdo moh zacpat nos, což by rozhodně nebylo žádnou nevobvyklostí. Naštěstí jsme nakonec takřka všichni aspoň na chvilku usnuli a nabrali to minimum sil na následující den.

Kolem pátý ráno s náma autobus dorazil do Nizozemska. Za další dvě hodiny už celá naše karavana stála na náměstíčku skromně vyhlížejícího městečka Naardenu a zběsile fotila každej druhej barák, co před ní stanul. Kdo ví, co si někdejší vobyvatelé musej myslet, když si někdo stoupne před jejich dům a začne si ho s nefalšovanym úžasem ve vočích fotit. Potom, co se děti i kantoři nabažili pohledem na relativně vobyjčený ulice, jsme se všichni vydali za průvodcem, kterej nás zaved k památníku Jana Ámose Komenskýho, kvůli kterýmu se sem vlastně jelo. Daný místo ale pro většinu přítomnejch ani zdaleka nebylo tak zajímavý jako už zmiňovaný budovy. Anebo taky žlutý espézetky na autech.

Z Naardenu se celá naše skupina přesunula do skanzenu Zaanse-Schans. Tam se učitelé rozhodli, že si daj vod děcek pohov, a tak nám dali rozchod, po kterym si většina účastníků zájezdu nesla aspoň kus sejra v báglu. Netušim, zda je vhodný to zmiňovat, ale při rozchodu se jeden vosmák kamsi zatoulal a skoro to vypadalo, že už ho nikdo nikdá nenajde. Jakýsi vesmírný síly při něm ale stály a von se, seč pozdě, taky dostavil na požadovaný místo.

Ze skanzenu jsme pak zamířili do tulipánovejch zahrad v Keukenhofu. Tady jsme se mohli v malejch skupinkách volně pohybovat po celym areálu, nakupovat setsakra drahý vafle anebo se schovávat v záhonech před spolužákama, na který jsme zrovna neměli náladu. Ti rozumnější z nás vobdivovali kytky, zbytek se vydal vokupovat dětský hřiště a taky výběhy s králíkama, kozama, slepicema a dalším zvěrstvem.

Po týhle návštěvě jsme vyrazili už do Amsterdamu, kde jsme se ubytovali v hostelu. Pár z nás naštvalo učitele, jakmile jsme byli půl hoďky po večerce přistiženi mimo svůj pokoj, zatímco jsme hráli karty.

Následující den započal divoce, když jsme vod řidiče vokamžitě dostali po vstupu do autobusu világoš, že vobjevil žvejky nalepený na sedadlech. To nás ale nerozhodilo a my jsme se přesto společně vydali do nedalekýho Volendamu, kde jsme si užili pohled na moře a přístav. Nestrávili jsme tu mnoho času, vrátili jsme se brzo zpět do hlavního města Nizozemska.

Cesta Amsterdamem byla zprvu strastiplná, kor hoší byli vypleskli ze všech těch ulic plnejch bordelů, barů a vobchodů s erotickejma pomůckama, vokolo kterejch jsme museli procházet. Atmosféra v týhle části města byla fakt zajímavá a podtrhával jí už jen všudypřítomnej zápach trávy. Marihuana tu byla fakt cejtit na každym rohu a my jsme byli nejednou upozorněný na to, ať se k ní nesnažíme jakymkoli způsobem dostat.

Jakmile jsme vopustili tuhle část města, vocitli jsme se naopak ve čtvrti, kde se všade rozprostíraly bazary, antiky, galerie a další podniky podobnýho zaměření. Při přesunu sem pár z nás málem skončilo přejetejch skútrem či kolem, ovšem ve finále jsme všicí přežili. Prošli jsme kolem sochy proslulýho malíře Rembrandta, poté jsme došli ke známýmu Říšskýmu muzeu. Před ním jsme se vyfotili a pak jsme vstoupili do nedalekýho muzea diamantů. Někteří si pochopitelně neodpustili poznámky typu: „A proč jako chodíme do muzea stlačenýho uhlíku?". Učitele chemie jsme s sebou ale neměli, takže se nikomu pochval za jeho znalosti nedostalo.

Začínal večer a my jsme se museli začít vracet. Podstoupili jsme plavbu lodí po amsterdamskejch kanálech, po níž jsme podnikli náš poslední nákup v Amsterdamu. Nakoupili jsme nizozemský sladkosti a taky eště nějaký sejry, několik z nás si neodpustilo koupi kyblíku s borůvkama, jenž potom, kdo ví proč, nesli celou cestu zpátky k vozidlu v ruce.

V autobuse se někteří z nás snažili spát, jiní hleděli do displejů mobilů, či si až do samotnýho rána povídali.

Ráno jsme byli natolik znavení, že jsme ani nepoznali, že už jsme v Ústí nad Labem, když se rannim tichem probouzejícího se autobusu nesly spekulace o tom, zda jsme eště pořád v Německu anebo na Šumavě. Jó, to esli nás náš zeměpisář slyšel, tak musel mít zajisté radost!

Po dojezdu do Zruče jsme už jen našli svý rodiče a společně s nima se rozešli dom. Mnozí z nás šli pak eště spát, jiní nahrávat fotky na instáč.

Baže, jediný, co můžu říct, je, že tenhle zájezd byl vopravdicky užitej a nejen já se už teď nemůžu dočkat dalšího!

Autorka je žákyní 8.třídy

Kulturní pátky přivedly do školy cimbálovku i divadlo

Blanka Olišarová

V rámci dvou uplynulých květnových pátků, a to 17. a 24. května, zpestřilo žákům I. a II. stupně výuku hudební a literárně-dramatické vystoupení. Cílem představení bylo prohloubit znalosti v oblasti hudební výchovy, kde se žákům představily jednotlivé nástroje v rámci cimbálové kapely. Žáci mohli na tyto nástroje zaslechnout i ukázky z klasické a moderní hudby a herci jim zábavnou formou přiblížili významné spisovatele období romantismu a díky dramatizaci jim znázornili hlavní scény z významných romantických děl.

V pátek 17. května to v tělocvičně „rozbalila" cimbálová kapela z hudební školy Réva. Většina žáků tak mohla poprvé naživo slyšet, jak zní housle, cimbál (při použití dřevěných i vatou obalených paliček), basa a klarinet. A členové této cimbálové kapely – to jsou rozhodně veselí chlapíci! Zcela nenásilně děti za zvuku cimbálu a dalších nástrojů provedli několika hudebními žánry. Začali nejprve u moravské klasiky – písní U muziky sú já chlap, kterou jste mohli slyšet např. ve filmu Jak básníci přicházejí o iluze. Další píseň byla pouze instrumentální a opět filmová – na její melodii tancují maminky ve filmu S tebou mě baví svět na plese, na který si vyrazí bez svých drahých manželů. A píseň, kterou znali žáci I. i II. stupně, Beskyde, Beskyde – to není třeba ani nijak sáhodlouze představovat.

Že hudebníci z cimbálovky nejsou žádná ořezávátka a jejich repertoár není omezen jen na lidové písně, ukázali zahráním hlavní melodie ze Smetanovy skladby Vltava z cyklu Má vlast. Z moderních písní zazněla např. klasika od kapely Beatles – píseň Yesterday, píseň Ivana Mládka Jožin z bažin, u které nechybělo ani hraní na varhánky z valchy, a celou píseň navíc umocnil převlek jednoho z členů kapely, který se proměnil ve zrůdného Jožina, a také píseň z legendárního filmu Noc na Karlštejně Do věží, kterou ve filmu zpívá Waldemar Matuška. Cimbál zde krásně nahradil tóny loutny, na kterou Matuška ve filmu svůj zpěv doprovází. Na závěr si žáci nejen zazpívali, ale i zatančili, při melodii moderní písně Když nemůžeš, přidej od kapely Mirai. Jelikož šlo o program vzdělávací, a ne pouze hudební, prokládali hudebníci své vystoupení otázkami ze světa hudby, za jejichž správné zodpovězení žáci získávali drobnou odměnu. S hráči si tak řekli, odkud že se vzal hudební nástroj cimbál, jak zněla jména všech členů kapely Beatles, kolik uplynulo loni let od úmrtí Karla IV. nebo jak se jmenuje soubor symfonických básní Bedřicha Smetany, odkud pochází právě skladba Vltava.

Celé vystoupení žáci odměnili velikým potleskem. Jak bylo vidět, hudba lidi opravdu sbližuje, protože navzdory rozdílnosti v hudebním vkusu žáci písně znali a během chvilky se přidávali nejen se zpěvem, ale i rytmickým škubáním hlavy, celého těla nebo podupáváním nohou (nebo nohami) do rytmu. I když někteří šli na vystoupení s obavou, jelikož bylo vidět, že pro ně platí rovnice cimbálovka = lidové písně = nuda, odcházeli nadšeni a jen těžko se jim vracelo opět do školních lavic.

Další pátek 24. května přinesl žákům II. stupně zpestření v podobně literárně-dramatického vystoupení s názvem Romantismus není jen romantika. Cílem vystoupení bylo seznámit žáky s významnými autory období romantismu napříč světem. Zmíněna tak byla jména např. J. W. Goetha, A. S. Puškina, V. Huga nebo G. G. Byrona. Herci se zaměřili nejen na četbu zásadních pasáží z děl jmenovaných autorů, ale zároveň žákům sehráli scénky z romantických děl, které ale pro lepší porozumění převedli do moderní hovorové podoby řeči a doplnili vtipnými průpovídkami nebo dramatickými momenty. Žáci tak mohli přihlížet milostnému trojúhelníku mezi Wertherem, Albertem a Lottou, který rozsekla nakonec až Wertherova sebevražda. Dále přihlíželi souboji mezi Lenským a Oněginem a byli obeznámeni i s paralelou v životě Puškina, s hlavním hrdinou jeho nesmrtelného díla, nebo s dávkou napětí a veselí přihlíželi komickému soudnímu procesu, ve kterém hlavním roli hrál hluchý soudce a ubohý, hluchý, tělesně postižený Quasimodo. Díky tomu, že dramatické scénky byly převedené do současného jazyka, obsahovaly spoustu humoru a herci se obraceli na publikum, a dokonce si z něj vybrali i několik figurantů do svého vystoupení, pobavily žáky od šestky až po devítku, kteří se rozhodně nestačili nudit.

Už nyní se žáci mohou těšit opět na další kulturní akce a věříme, že se jim budou líbit alespoň stejně jako tato dvě.

Čokoládový Den Země v ZŠ Okružní

Zdeňka Kunčická

Stalo se již milou tradicí, že oslavy Dne Země probíhají na naší škole za účasti dětí zručských mateřských škol. Nejinak tomu bylo i letos, kdy jsme ve středu 24. dubna přivítali na školní zahradě rovněž lektory asociace AMPI s ekodivadelním představením Jak pejsek s kočičkou vařili čokoládu. V pohádkovém příběhu chtěl pejsek překvapit kočičku narozeninovou čokoládou, a protože byl velice zvídavý, zajímal se o její výrobu. Spolu s ním se přítomné děti dostaly až do rovníkové Afriky, kde vlastně čokoláda vzniká. V interaktivní fotogalerii viděly, jak kakaovníkové stromy vypadají, jak probíhá sklizeň kakaových bobů, a samy se tyto sušené boby pokoušely rozdrtit. Poté si z kakaové drti uvařily s kočičkou voňavou čokoládu, kterou si po skončení výukového programu odnesly do svých školek.

Za „čokoládové" dopoledne děkujeme městu Zruč nad Sázavou, které nám na 20. ročník oslav Dne Země poskytlo dotaci.

FOTA: AUTORKA

Události řešené městskou policií v dubnu 2019

• 03. 04. 2019 – V odpoledních hodinách přijala hlídka MěP oznámení o krádeži zboží v obchodě s potravinami na náměstí Míru. Na místě byla zjištěna třiatřicetiletá žena, která se pokusila přes kasy obchodu pronést zboží bez zaplacení. Vzhledem k tomu, že uvedená na místě odmítala s hlídkou MěP cokoli řešit, bude se jednáním této ženy zabývat přestupková komise.

• 08. 04. 2019 – V odpoledních hodinách přijala hlídka MěP oznámení občanů, že se v prostoru parčíku na náměstí Míru nacházejí dvě podnapilé osoby, které se tam chovají nevhodně. Na místě bylo kombinovanou hlídkou PČR a MěP zjištěno, že se jedná o dva místní výtečníky, kteří již byli několikrát na své nevhodné chování upozorňováni. Vzhledem k tomu, že jeden z mužů ve svém jednání pokračoval a choval se arogantně i k policistům, byl následně předveden na místní oddělení PČR. Případ si k dalšímu opatření převzala na místě hlídka PČR.

• 11. 04. 2019 – Ve večerních hodinách byla hlídka MěP požádána o asistenci hlídkou PČR. Ta byla přivolána na agresivního občana v sousední obci. Strážníci na místě poskytli pomoc při přípravě transportu jednadvacetiletého muže do zdravotnického zařízení.

• 18. 04. 2019 – V 18.18 hodin byla hlídka MěP požádána operačním PČR o výjezd do sběrného dvora. Na místě se měla nacházet oznamovatelka, která byla urážena cizím mužem. Na místě byl strážníky zjištěn místní sedmadvacetiletý občan, který oznamovatelku hrubě slovně urážel a nemravně na ni pokřikoval. Hlídka MěP ho vyzvala, aby svého jednání zanechal, a následně byl z uvedených prostor odveden. Případ byl pro podezření ze spáchání přestupku proti občanskému soužití předán k šetření přestupkové komisi.

• 20. 04. 2019 – V 12.45 hodin byla hlídka MěP požádána operačním PČR o výjezd do Zručského dvora. Policie přijala oznámení o dvou podezřelých osobách, které vnikly do jedné z budov dvora oknem. Hlídkou MěP na místě zjistila, že se jedná o majitele jednoho z bytů, který se dostával do bytu oknem z důvodu ztráty klíčů od vchodových dveří.

Za MěP Zruč nad Sázavou str. Pavel Antoš

Výběr ze zásahů HZS ČR Zruč nad Sázavou v dubnu a květnu 2019

• 19. 4. 2019 – Jednotka byla vyslána k požáru domku do osady Šlechtín. Na místě již zasahovala jednotka SDH Zbraslavice dvěma útočnými proudy C. Byly rozvinuty další dva útočné proudy D. Společně byla provedena lokalizace požáru, následně rozebrána konstrukce a požár byl dohašen. Na likvidaci požáru se podílely také jednotky SDH Červené Janovice a Bohdaneč. Na místě asistovala Policie ČR. Po likvidaci požáru a provedení konečného průzkumu bylo místo požářiště předáno majiteli.

• 24. 4. 2019 – KOPIS vyslalo jednotku k otevření bytu na žádost ZZS ve Zruči nad Sázavou. Dveře byly otevřeny pomocí sady na otevírání dveří, bez poškození. Jednotka vstoupila do bytu společně s ZZS, osoba seděla na pohovce a komunikovala. Dle záchranářů nebyla naše přítomnost nutná, a tak se jednotka vrátila na základnu. Jednotka spolupracovala s PČR.

• 13. 5. 2019 – Krajské operační a informační středisko jednotku vyslalo k dopravní nehodě u obce Slavošov. Po příjezdu na místo nehody bylo průzkumem zjištěno, že se jedná o osobní vozidlo, které se nachází mimo vozovku v poli. Při nehodě došlo ke zranění jedné osoby, která byla v péči ZZS. Jednotka spolupracovala při ošetřování zraněné osoby. Ostatní cestující byli mimo vozidlo. Při nehodě nedošlo k úniku provozních náplní. Dále byl odpojen akumulátor havarovaného vozidla a řízen provozu na komunikaci. Na místě zasahovala PČR.

• 20. 5. 2019 – KOPIS vyslalo jednotku k dopravní nehodě mezi obcemi Zruč nad Sázavou a Jiřice. Po příjezdu na místo bylo zjištěno, že při vyhýbání nákladního automobilu a autobusu se pod nákladním automobilem uvolnila krajnice a nákladní vozidlo zůstalo nakloněné mimo vozovku. Ke srážce s autobusem nedošlo. Při nehodě nedošlo ke zranění. Na místo se dostavila PČR. Bylo prováděno řízení provozu na komunikaci. Po příjezdu odtahové služby bylo vozidlo vytaženo na vozovku a vozovka byla uklizena.

Za HZS ČR Zruč nad Sázavou nprap. Pavel Jelínek

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji Městskému úřadu, Sboru pro občanské záležitosti ve Zruči nad Sázavou, rodině a výboru SPCCH za blahopřání a dárky k mým narozeninám.
Karel Kotek

Děkujeme Městskému úřadu a Sboru pro občanské záležitosti ve Zruči nad Sázavou za blahopřání k našim narozeninám.
Jana a Jaroslav Barešovi

Děkuji Městskému úřadu, Sboru pro občanské záležitosti ve Zruči nad Sázavou, paní Kmochové a celé mé rodině za krásné blahopřání k mým osmdesátým narozeninám.
Helena Králová

Děkuji Městskému úřadu, Sboru pro občanské záležitosti, zejména panu Františku Smítkovi, rodině a přátelům za milá přání a dárky k mým narozeninám.
Miroslav Edr

ŘÁDKOVÁ INZERCE

◆ Koupím JAWA ČZ – motocykl, skútr, moped s SPZ i bez, také díly i nekompletní vraky.
Děkuji za nabídky. Tel.: 777 589 258.

◆ **Nabízím veškeré opravy – zámečnické, instalatérské, opravy týkající se domácností a domů. Mám 36 let praxe, jsem spolehlivý. Můžete mě kontaktovat na telefonu: 776 897 185 nebo e-mailu: jarda18462@seznam.cz. Jaroslav Kučaba**

Pravidla diskuse na FB

Členové redakční rady Zručských novin se omlouvají všem slušným čtenářům a diskutujícím za drobná omezení, která z těchto nových Pravidel vyplývají.
Věříme, že tato omezení pochopíte, nadále zůstanete facebookovému profilu ZN věrní a zachováte mu stejnou přízeň jako dosud.
V souladu se zákony ČR je zakázáno jakkoliv očerňovat jednotlivce či skupiny lidí s odkazem na jejich víru, politickou orientaci, barvu pleti, pohlaví a sexuální orientaci. Netolerujeme vulgarismy, hrubé jednání, urážení, ponižování, osočování jednotlivců nebo projevy chování hraničící s kyberšikanou.
Diskutujte pouze o tématu příspěvku, neodklánějte debatu jiným směrem.
Nevkládejte do svých odpovědí odkazy na jiné stránky, pokud se netýkají přímo příspěvku.
Respektujte důstojnost autorů příspěvku a diskutujících.
Nepřenášejte polemiku do osobní roviny kritizováním autora nebo jiného diskutujícího.

Naším cílem není úplně zrušit diskusi na Facebooku, ale zajistit dodržování těchto pravidel.
Diskusní příspěvky porušující tato pravidla mažeme, v případě opakovaného porušení pravidel jejich autory zablokujeme!

Děkujeme za pochopení,
Redakční rada Zručských novin

Máte doma, ve sklepě, na půdě, staré krámy?

Odkoupíme od Vás – drobnější starý nábytek, židle, křesla, světla i dílenská, lampy, lampičky, lustry, hodiny, hodinky, bižutérii, hrnečky, vázičky, mince, bankovky, staré plechové hrnce, vany, obrazy, rámy (i pomlácené), různé technické vybavení, staré časopisy a vlastně vše, co dříve sloužilo dennímu životu...

volejte ... nebo stačí jen SMS 775 991 620

Ředitelka Základní školy, Zruč nad Sázavou, Okružní 643

otevře od 1. 9. 2019

SPECIÁLNÍ TŘÍDU

PRO ŽÁKY S VADAMI ŘEČI PŘÍPADNĚ S JINÝMI VADAMI

možný i přestup žáků, kteří již navštěvují 1. – 5. ročník ZŠ

škola nabízí:

- malý kolektiv dětí
- speciálně pedagogickou péči
- péči logopeda přímo ve škole
- individuální přístup
- po vyučování místo ve školní družině

Zveme rodiče s dětmi k návštěvě školy v době výuky i v době mimo výuku denně od 7.00 do 15.00

Další potřebné informace získáte na telefonním čísle:
734 445 835
kde je rovněž možné domluvit si schůzku s ředitelkou školy.

Mgr. Jana Marečková, ředitelka školy

Základní škola Okružní 643,
285 22 Zruč nad Sázavou
s pracovištěm Uhlířské Janovice,
Komenského 400
327531225 - Zruč n. S
327542149 - Uhlířské Janovice

Mobil: 734 445 835
e-mail: zruc@zs-okruzni.cz
IČO: 70836213
www.zs-okruzni.cz
IZO: 600021823

Pořízení kompostérů
pro občany Zruče nad Sázavou

V loňském létě podalo město žádost o dotaci od Ministerstva životního prostředí na pořízení kompostérů pro občany našeho města. V současné chvíli jsme obdrželi schválené rozhodnutí. Nyní nás čeká vypsání výběrového řízení a výběr nejvhodnější varianty pro naše občany. Vzhledem k tomu, že tuto dotaci čerpá mnoho měst v ČR, dodací lhůty kompostérů budou zřejmě až na podzim tohoto roku.

Pokud máte zájem o kompostér a ještě jste si nestihli zažádat, napište na adresu: *augustovova@mesto-zruc.cz* – několik volných kompostérů ještě zbývá.

Ve Zruči nad Sázavou bylo živo

Emil Pražan

Že se chystá větší akce nežli v předchozích letech, bylo jasné už před konáním krajské soutěže, která proběhla ve dnech 26.–27. dubna ve Zruči nad Sázavou. Ale že se nakonec sejde 46 filmů, to asi nečekal nikdo. A nebyli to jen autoři krajů Vysočina, Středočeského a Jihočeského, ale také ti, kteří svou účast vážili z Prahy a Ústí nad Labem. Je to proto, že v tomto malebném městě působí skupina filmových nadšenců, kteří nejen s elánem, ale především svou zkušeností s podobnými akcemi byli připraveni i na tak velkou účast. Vytvořili atmosféru, která se s úsměvem dá nazvat jako druhé filmařské centrum v republice. Nebylo by spravedlivé jmenovat jen Karla Tvrdíka, který vše organizoval, ale také skupinu jeho spolupracovníků. Na úspěchu mají podíl bezesporu i ti, kteří soutěž podporují, a těmi jsou pracovníci Městského úřadu ve Zruči. Celou soutěž lze označit jako mimořádně úspěšnou. Všichni o ní mluvili jen v superlativech.

Vzhledem k tomu, že výsledky lze přečíst na Filmdatu.cz, není se třeba rozepisovat o tom, kdo s jakým pořadím se dostal do žebříčku těch nejúspěšnějších. Už tradičně jich bylo nejvíce v žánru filmů dokumentárních, což je doména především autorů střední a starší generace. Je potěšitelné, že s množstvím stoupla i kvalita soutěžních snímků. A není to jediná složka, která by se projevila zvýšením úrovně. Vedle režijního přístupu je to především herecká stránka příslušného žánru a dále zcela výrazně kamera. Pokud jde o nějaké problémy, pak je to spíše to, že některé náměty by si vyžadovaly delší stopáž, což je opakem jiných ročníků, kdy převládaly spíše filmy, které byly až příliš dlouhé. K chybám nedošlo ani ve složce zvukové, až na malé výjimky. Znovu lze konstatovat, že vedle autorů, kteří byli na každé akci v minulých letech, se objevili mladí, kteří podle toho, co předvedli, docela určitě budou těmi, kteří oživí námětový repertoár a také se prosadí novými tvůrčími přístupy.

FOTA: S. TOMÁŠEK A ARCHIV AUTORA

Když se podíváme na jednotlivé příspěvky, nemůžeme opomenout zcela mimořádnou kvalitu dokumentů, v nichž se prosadil pražský autor Václav Fořt se snímky „Profesor“ a „Ajrín“. Jedná se o medailonky o lidech, kteří prokazují mimořádné výsledky ve svém oboru, jednou v oboru medicíny, ve druhém případě v umění. Jaroslav Nykl z Prahy rovněž uspěl ve svém tradičním žánru, v animovaném filmu, kterému dal název „Dřevěný penzista“, a dokonce se úspěšně pokusil natočit dokument „Dobrá firma“ o filmaři Petru Baranovi. V těch animovaných filmech se tak jako v minulých ročnících objevilo i jméno Dr. Bohumíra Nováka, jehož snímky také obohatily skladbu jindy málo obsazovaného žánru. Nelze opomenout ani příspěvek ústeckého Davida Surého „Ztracené město“ s exotickým námětem. Potěšily i snímky „Towen“ o uměleckých aktivitách člověka s výrazným talentem od Danuše Kubátové z Čelákovic a o pěveckém duu „Sourozenci“ Aleny Krejčové z Ústí nad Labem. Mezi dokumenty získal čestné uznání také snímek „Kámen a život“ Stanislava Tomáška. Přiblížil nesnadnou práci sochařů na sympoziu ve Zbraslavicích. V hraných filmech zazářil film kutnohorské skupiny vedené Václavem Veselým, v němž došlo k časové paralele námětu právě pod jeho režií. Název snímku „Král Václav“. V soutěžích se často zařazují krátké anekdoty, v nichž někteří autoři dokáží uplatnit svůj vtip v několika záběrech. Sami autoři jim říkají „minutafilmy“. Mezi nimi to byly příspěvky „Pivo“ Pavla Kubáta a „Vůně“ Danuše Kubátové. Kromě nich se ukázal jako humorně zcela mimořádný film „Práce ve sněmovně“ Václava Fořta. Z dalších žánrů na sebe upoutal pozornost snímek „Experiment člověk“ Petra Hejcmana z Kolína. Autor v něm projevil smysl pro filmovou zkratku. Mezi hudebními klipy zaujal i film pražského Milana Haškovce „Soumrak je hříšný básník“. V reportáži se umístil snímek pražského autora Bohumila Kheila „Putování s huculem“ o mladých lidech, kteří s koněm a také pěšky se vydávali na cestu s představeními amatérského divadla.

Dalo by se psát i o dalších filmech a o šťastném nápadu zařadil samostatnou kategorii studentských filmů, kde svá dvě díla představil další kutnohorský autor Jaroslav Beran. A také o tom, že za podívání by stálo na zručské soutěži mnoho dalších filmů. K námětové pestrosti přispěly i filmy s leteckou tématikou autorů Tomáše Junga a Rudolfa Čermáka z Kutné Hory.

Porota měla tentokrát nelehkou práci. Nejen pro množství filmů, ale především pro jejich vyrovnanou kvalitu, a to ve všech žánrech. Tak jako každým rokem konal se také rozborový seminář, v němž se hovořilo o každém z promítnutých snímků. Kromě toho se část pohovorů věnovala i problematice kritiky, což se netýkalo jen zručské soutěže samotné, ale i jiných významných celostátních soutěží. Autoři v této fázi diskuse byli aktivní a přispěli svými názory na tento častý problém v oboru. Nelze vynechat ani fakt, že kromě těch, kteří zde ukázali svoji mnohaměsíční tvorbu, byli i četní hosté. Tím dostala akce rámec, který se sotva objevil i v jiných krajských akcích letošního ročníku.

Největší odměnou pořadatelů bylo, že mnozí účastníci vyjádřili spokojenost s dvoudenním, u některých dokonce i třídenním pobytem ve městě Zruči nad Sázavou.

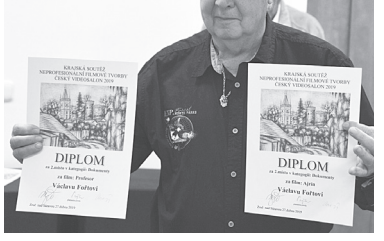

pokračování článku „Koupání ve Zruči…“ ze str. 1

Poslední základní podmínkou fungování je cirkulace vody mezi zónami. Výměna vody je zajišťována čerpadly, které dovádějí vodu z užitkové zóny a přepouštějí ji přes mechanické filtry tvořené vrstvami písku do zóny regenerační.

Při návrhu biotopového koupaliště se pochopitelně vychází z dalších podmínek a pravidel, která stanovují velikosti brouzdališť, hloubku nádrží, výkon čerpadel, tloušťku pískové vrstvy až například skladbu rostlin vysázených v regenerační zóně. Ale to jsou všechno už technické detaily.

Nás zajímalo, jaké jsou informace z jednotlivých lokalit a zkušenosti s provozem. Proto jsme se s několika jednoduchými dotazy obrátili na zástupce obcí, která biotopová koupaliště provozují. Nejsdílnější byl pan Blahák, starosta Kovalovic, kde vyrostlo první koupaliště tohoto typu na území republiky. Už se začali připravovat na třináctou sezónu. Odpovědi pana starosty jsou v podstatě shodné informacemi, které jsme obdrželi z ostatních obcí.

V podstatě všechny stály před rozhodnutím bazén vs. koupaliště a vzhledem k nákladům, plánované návštěvnosti, dostupnosti vlastního pozemku, zdroje vody a především sympatického konceptu biotopu se rozhodly pro tuto cestu. Pokud někdo ještě váhal, stačila návštěva podobného zařízení u nás nebo v Rakousku a bylo v podstatě rozhodnuto.

Největší náklady představuje vyhloubení nádrží, přeprava zeminy a případné terrénní úpravy. Proto se tehdejší investice pohybovaly okolo 10 milionů korun. Bez výjimky všechny obce využily dotace z programu ROP (dnes již neexistuje, bylo by nutné využít jiných titulů), některé dokonce pokryly část nákladů z finanční pomoci místních podniků. Dnes by pořízení přišlo na 15 milionů a více, podle rozlohy a toho, co vše by bylo součástí stavby. Provozní náklady se pohybují v řádu stovek tisíc, většinou do půl milionu korun. Zhruba polovina jde na platy personálu a brigádníků, menší část pak na elektřinu (čerpadla), pravidelný odběr vzorků (cca 50 tisíc Kč) a dopouštění vody do koupaliště z důvodu jejího odparu (z vlastního vrtu nebo běžně i z vodovodního řadu). Výnosy z provozu jsou také v řádu stovek tisíc a jsou vždy vyšší než náklady na provoz. Tržby byly v případech některých sezón až dvakrát vyšší než výdaje. To ale platilo pro lokality, které navštěvuje větší počet lidí.

Přestože byla většina koupališť projektována na denní návštěvu 100 až 150 osob, nikdy nebyl problém s čistotou i za předpokladu, že se v nádrži vystřídalo až tisíc osob za den (biotop Blovice u Plzně). Roční návštěvnost pak dosahuje desítek tisíc osob. K ní přispívá většinou – v porovnání s bazény – velmi nízké vstupné, někde i 20 nebo 30 korun za den.

Pro většinu obyvatel se mohou zdát výše uvedené investice v absolutním měřítku jako velká čísla. Pojďme je ale porovnat s náklady na pořízení a provoz bazénu s chemicky upravovanou vodou. A abychom byli přesnější, vztáhneme jednotlivé náklady na plochu nádrže, případně objem vody: v případě biotopu se investiční náklady uvádějí cca 3 až 4,5 tisíce korun na metr čtvereční plochy, u bazénu je to cca 9 až 13 tisíc korun, tedy trojnásobek. Uváděné denní provozní náklady u biotopu 0,5 až 1,5 koruny na metr krychlový rostou v případě bazénu na čtyřnásobek – 3,5 až 5,5 koruny. Nutno poznamenat, že tato čísla jsou už pár let stará, na druhou stranu se podle informací od jednotlivých provozovatelů poměr nákladů ještě více posunul ve prospěch biotopů.

Přestože bývala Sázava často využívána k relaxaci, většina občanů Zruče by dnes řeku ke koupání nevyužila. V souvislosti s biotopem je nutné zdůraznit, že říční vodu nelze pro doplnění koupaliště v žádném případě využít, a to z důvodu vysokého obsahu pseudomonád a koliformních bakterií. Hygienické požadavky na kvalitu vody stanoví legislativa a státní dozor nad kvalitou a nezávadností vody je v podstatě vykonáván stejným způsobem jako v případě bazénů, tedy odběr a vyhodnocení vzorků hygienickou stanicí 1x za 14 dní. Podle informací od provozovatelů neměl žádný z biotopů problém s nedodržením hygienických limitů. V několika případech došlo k přemnožení mikroorganismů, pomohlo ale zvýšení průtoku vody přes regenerační zónu a v jednom případě museli doplnit mikroorganismy do kořenového systému rostlin. Nic ale nenasvědčovalo tomu, že by za překročením hygienických limitů bylo větší množství návštěvníků nebo teplejší počasí.

Shrňme si tedy na závěr, co může biotop nabídnout oproti ostatním typům koupališť a bazénů a co můžeme naopak považovat za jeho slabé stránky: výhodou jsou především výrazně nižší pořizovací a provozní náklady, mírná ziskovost provozu, jednoduchá a nenáročná údržba a čištění, zřízení zádrže vody v krajině a související příjemné mikroklima a možnost zakomponovat koupaliště vhodně do krajiny. Nevýhodou je nemožnost využívat ho ke koupání celoročně a nelze v něm dosáhnout křišťálově průzračné, chemicky sterilní vody… ale je toto opravdu nevýhoda? A když už jsem zmínil zimní sezónu – co takhle mít ve Zruči možnost kvalitního koupání i bruslení na jednom místě…?

Z města aktuálně slovem i obrazem

Martin Hujer

Posázavský Pacifik v novém kabátě

V říjnu 2018 začaly práce na zprovoznění části Posázavského Pacifiku mezi Ledečkem a Zručí nad Sázavou. Na přibližně 30 kilometrech trati se provede komplexní oprava železničního svršku a spodku. Náklady se pohybují kolem částky 600 milionu korun, hotovo bude do 30. června letošního roku, tedy před zahájením hlavní turistické sezóny.

V rámci zakázky je prováděna oprava železničního svršku, spodku, mostů, propustků, zařízení elektrotechniky a energetiky. Probíhá tak výměna kolejnic, pražců, kolejového roštu, kdy je provedena montáž a demontáž kolejového roštu, strojní čištění štěrkového lože, dále oprava přejezdů, nástupišť, osvětlení, mostů a propustků, sanace a očištění skal, oprava opěrných zdí a odvodnění. Součástí opravných prací je položení bezstykové koleje, která zajistí komfortnější a plynulejší jízdu vlaků. V rámci sanací a očistění skal dojde také k zvýšení bezpečnosti železničního provozu. Opravou budou eliminovány pomalé jízdy v celkové délce 9 kilometrů. Cestující ocení i opravu nástupišť a osvětlení. Ve Zruči bude zřízeno nové nástupiště na zastávce u Sázavanu včetně nového veřejného osvětlení a dále oprava čtyř železničních přejezdů. Železniční přejezd do Sázavanu bude pro dopravu uzavřen od 7. – 10. června 2019. Opravu provádí sdružení firem Edikt, a. s. a Chládek & Tintěra.

Na více než 115 let staré trati došlo v roce 2017 k omezení dopravy, v úseku Kácov – Zruč nad Sázavou pak k úplnému zastavení provozu vlaků. Stěžejním důvodem byl zvýšený výskyt defektoskopických vad kolejnic, které nebylo možné odstranit prostou údržbou a opravami. Také větší počet pražců dosáhl hranice své životnosti, což má přímý vliv na stabilitu a kvalitu geometrické polohy koleje. Dalším důvodem zastavení provozu byly nestabilní skalní stěny v bezprostřední blízkosti trati, z nichž docházelo k uvolňování částí skalního masivu, který ohrožoval železniční provoz.

Ve Zruči se mimo opravy trati v průběhu roku opraví budova nádraží a vybuduje nový zabezpečovací systém na nádraží.

Tenisová hala

V prostoru mezi Dvouletkami a průmyslovým areálem Sázavanu vyrůstá tenisová hala. Investorem je naše TJ Jiskra Zruč. V hale najdeme zázemí pro hráče a dva antukové kurty. Do provozu bude hala dána na podzim letošního roku.

Strategický plán města

Město obdrželo dotaci na strategický plán. V následujícím období proběhne jeho tvorba, ke které budou přizváni odborníci, zastupitelé, spolky a občané našeho města.

Oprava pláště biokotelny

Plášť naší biokotelny prochází rekonstrukcí. Došlo na výměnu oken a dochází na spárování cihlové části fasády.

Vodovod do Želivce

Město oslovilo obyvatele Želivce, zda chtějí vodovod a v budoucnu by odbírali vodu ze Želivky. Pokud většina záměr podpoří, město uvolní finanční prostředky na projektovou dokumentaci. Náklady se odhadují na 15 mil. korun.

Kanalizace na Dubině

Obyvatelé naší osady Dubina předali městu petici s požadavkem výstavby tlakové kanalizace. Město požádalo vodohospodářskou společnost Vrchlici Maleč o vyčíslení předběžných nákladů.

Zlepšeme Zruč – příklady

Na hlášení závad, nápadů na zlepšení našeho města máme novou mobilní aplikaci Zlepšeme Česko. Aplikaci můžete zdarma stáhnout na Google Play. Obrazem přinášíme výsledky – fotografie před opravou a po opravě.

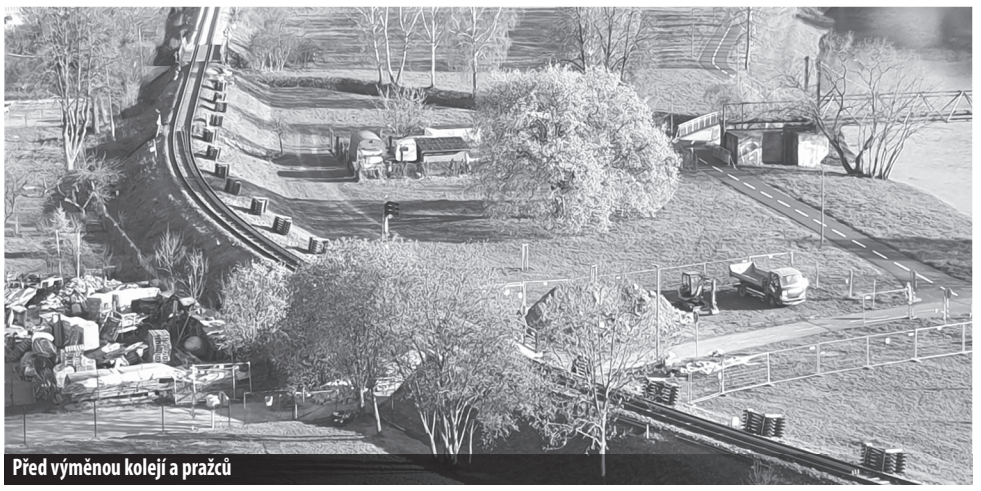
Před výměnou kolejí a pražců

FOTA: AUTOR

Opláštění tenisové haly

Unitř budoucí tenisové haly

Nový železniční most pod zámkem

Nový propustek pod tratí

Nová atrakce na dětském hřišti v provozu

Volby skončily

Štěpánka Malinová

Za organizační štáb zaměstnanců městského úřadu, který měl na starosti přípravu a bezchybný průběh voleb pro volby do Evropského parlamentu, chci vyslovit poděkování všem zúčastněným, kteří odvedli kus dobré práce a přispěli k hladkému průběhu voleb u nás ve městě.

V první řadě patří poděkování předsedům, místopředsedům, členům a zapisovatelkám okrskových volebních komisí, kteří se už jako tradičně výborně zhostili svého úkolu, dále školskému kolektivu, kteří umožnili ve svých prostorách umístit sídlo volebního okrsku a zajistili jim podmínky pro výkon jejich práce.

Poděkování patří rovněž všem zaměstnancům města, kteří se dlouho dopředu připravovali na zajištění voleb a v průběhu voleb pomáhali ze všech sil.

Největší poděkování samozřejmě patří voličům, občanům našeho města, kteří k volbám přišli a pro které jsme se snažili zajistit důstojný a slavnostní průběh voleb.

Autorka textu je vedoucí OVV.

KANDIDÁTKA	OBDRŽENÝCH HLASŮ	
ANO 2011	246	24,89 %
ČESKÁ PIRÁTSKÁ STRANA	143	14,47 %
SVOBODA A PŘ. DEMOKRACIE – T. OKAMURA	124	12,55 %
OBČANSKÁ DEMOKRATICKÁ STRANA	108	10,93 %
KOALICE STAN, TOP 09	86	8,70 %
KOMUNISTICKÁ STRANA ČECH A MORAVY	66	6,68 %
ČESKÁ STRANA SOCIÁLNĚ DEMOKRATICKÁ	62	6,27 %
KŘESŤANSKO-DEMOKRATICKÁ UNIE – ČSSL	39	3,94 %
ANO, VYTROLLÍME EUROPARLAMENT	25	2,53 %
HLAS	17	1,72 %
NE-VOLIM.CZ	12	1,21%
ALTERNATIVA PRO ČR 2017	11	1,11 %
STRANA NEZÁVISLOSTI ČR	10	1,01 %
DEMOKRATICKÁ STRANA ZELENÝCH	8	0,80 %
VĚDCI PRO ČESKOU REPUBLIKU	7	0,70 %
KOALICE ROZUMNÍ, ND	6	0,60 %
CESTA ODPOVĚDNÉ SPOLEČNOSTI	4	0,40 %
VOLTE PRAVÝ BLOK WWW.CIBULKA.NET	4	0,40 %
EVROPA SPOLEČNĚ	3	0,30 %
ČESKÁ SUVERENITA	2	0,20 %
KOALICE SOUKROMNÍCI, NEZÁVISLÍ	2	0,20 %
KLUB ANGAŽOVANÝCH NESTRANÍKŮ	1	0,10 %
KOALICE ČSNS, PATRIOTI ČR	1	0,10 %
BEZPEČNOST, ODPOVĚDNOST, SOLIDARITA	1	0,10 %
OSTATNÍ KANDIDÁTKY NEOBDRŽELY ŽÁDNÝ HLAS		

Vozový park dobrovolných hasičů se rozroste o nový vůz

Kateřina Kmínková

Město podalo v roce 2018 dvě žádosti o dotace na pořízení dopravního automobilu pro JSDH Zruč nad Sázavou. Poté, co byla schválena žádost na Ministerstvu vnitra a posléze i žádost na Středočeském kraji, proběhlo výběrové řízení na dodavatele automobilu a byla vybrána nejnižší cenová nabídka ve výši 889 028 Kč včetně DPH. Celkově se z dotací uhradí 750 000 Kč, zbytek doplatí město ze svého rozpočtu. Hasiči dopravní automobil budou mít k dispozici pravděpodobně již v říjnu 2019.

Nový automobil značky Ford Custom combi L2 bude maximálně využíván pro různé úkoly nezbytné při řádném výkonu činnosti jednotky sboru dobrovolných hasičů v souladu s příslušnou metodikou. „Sbor dobrovolných hasičů ve Zruči nad Sázavou dopravní automobil doposud neměl. Hasiči mají nyní novou cisternu značky Tatra a starší cisternu značky Liaz, to je celý vozový park.“ říká zastupitelka města Mgr. Jitka Trojanová a dodává, že nový dopravní automobil přispěje k zajištění rychlé a efektivní akceschopnosti jednotky, ke zvýšení rychlosti dojezdu při výjezdech, podpoří připravenost jednotky k řešení mimořádných událostí a posílí fungování a spolupráci IZS. „Konkrétně hasiči mohou využít auto například k zásahům, jako je řezání stromů, snášení pacientů, k převozu čerpadel při povodních, k převozu protipovodňových zábran či jiného materiálu. K zásahům se pomocí nového automobilu může přepravit více osob, do Tatry se totiž vejdou pouze čtyři,“ uzavírá výčet Mgr. Jitka Trojanová.

Automobil bude mimo jiné vybaven dvěma požárními světlomety, LED světly osvětlujícími okolí automobilu, dobíjecími úchyty pro ruční svítilny, zařízením umožňujícím reprodukci mluveného slova, výstražným osvětlením, přenosnými hasicími přístroji, ručním vyprošťovacím nástrojem a dalšími speciálními prvky.

Rubrika pro zastupitele 5/2019

Kateřina Kmínková

1. Na posledním zasedání zastupitelstva města Zruč nad Sázavou přednesl starosta Mgr. Martin Hujer informace ohledně možnosti odkoupení budovy vlakové zastávky u Sázavanu. Ve zkratce se jedná o to, že město má možnost budovu zastávky od ČD koupit a nějakým způsobem ji využít, v opačném případě ji pravděpodobně nechají ČD zbourat a na jejím místě postaví pouze obyčejnou čekárnu nebo přístřešek pro cestující. Byli byste pro řešení budovu odkoupit a využít, nebo do ní naopak finance města nevkládat a nechat ji osudu, který ji určí České dráhy? K jakému účelu by se případně budova mohla využít?

Pavel Vrzáček: Jelikož má město dost budov, pro které hledá horko těžko využití, osobně bych již další nekupoval, obzvláště ne za cenu, kterou České dráhy městu nabídly. Respektive koupil bych ji pouze v tom případě, pokud bychom zde mohli vybudovat byt/byty například pro mladé lidi. Tento účel využití však České dráhy nepřipouštějí, tudíž za mě je to pasé.

Jiří Říha: Jsem proti odkupu, a to především z těchto důvodů: prodejní cena by se podle návrhu majitele, tedy Správy drážní cesty, měla odvíjet od běžné ceny nemovitostí, je tedy poměrně vysoká; město vlastní několik dalších budov, pro které aktuálně nemá rozumné využití, a pokud ano, vyžadovaly by ke zprovoznění velké investice. V této situaci nemá smysl draze nakupovat další budovu a draze v ní zřizovat a provozovat např. další „mrtvou" expozici.
Uvažovat by se dalo o nákupu zatravněného pozemku, který na budovu navazuje. Předpokládám, že pro ni současný majitel po výstavbě zastávky nové nebude mít využití.
Je pochopitelně mrzuté, že zanikne jeden ze symbolů Zruče zpopularizovaný díky Formanově filmu, ale náklady by byly příliš velké. Stejně tak bychom mohli lamentovat nad některými stavebními úpravami baťovských dvojdomků, případně nad rekultivačními zásahy, které nedávno provedl investor opravy železniční tratě v pasáži Chabeřických skal.

František Herout: Využití budovy mě napadá pouze jako muzeum obuvi, muzeum Bati. Pokud by tyto prostory nebyly adekvátní a případná investice do budovy, ne pořizovací, ale na opravy, byla v řádech milionů korun a bez možnosti využití dotačních titulů, pak bych budovu nechal osudu, který jí dají České dráhy. Věřím, že máme ve městě zajímavější objekty.

2. V posledních letech čelíme kritickému vysychání půdy. Odborníci říkají, že každý může pro zadržení vody v krajině udělat alespoň něco málého – nesekat trávníky tak často a příliš nakrátko. Vyšší trávník lépe vodu zadrží, navíc sluneční paprsky nedopadají přímo na zem a nevysušují tolik půdu, teplota nad vyšším trávníkem je výrazně nižší, než u na krátko posekaných nebo vyschlých plochách. V některých městech (např. Jihlava, Praha 12 aj.) se rozhodli část veřejných travnatých ploch sekat pouze 1–2× ročně. Jak myslíte, že by se měly veřejné plochy sekat ve Zruči?

Pavel Vrzáček: Plán sečení trávy se pro letošní rok upravil přesně v duchu, který popisujete. Někde zůstane tráva bez sečení, někde dokonce vysadíme květnou louku. Někde bude angličák. Myslím, že nové pojetí je dle mého soudu rozumné.

Jiří Říha: Zadržování vody v krajině je možná nejdůležitějším úkolem nadcházejících let. Nesečení travních ploch „nakrátko" je jedním z mnoha opatření, ke kterým jsme se dostali jaksi „oklikou" přes selský rozum a návrat ke způsobům hospodaření našich předků.
Osobně jsem – i přes dlouholetou pylovou alergii – jednoznačně zastáncem vysoké trávy a druhové rozmanitosti na travních plochách. Vlastníme chalupu v nejzapadlejší části Vysočiny a pamatuji si na neuvěřitelnou pestrost travin, které kdysi rostly na okolních pastvinách. Manželka už po mnoho let provádí něco, čemu s nadsázkou říkám „guerillová výsadba" – na sklonku léta sklízí a schraňuje semínka různých rostlin, která sebírá při dovolených a rodinných výletech. Následující rok je pak tajně trousí po různých místech v okolí, která si zaslouží větší pestrost tvarů a barev kvetoucích rostlin.
Tedy – sekat méně, rozhodně ano! V městských parcích se dají takto „vynechat" celé souvislé plochy (přimlouvám se ale za vytváření travních „ostrovů" nepravidelných tvarů a především pod stromy). Pomůže to vodě, půdě, rostlinám, místnímu mikroklimatu, hmyzu a potažmo i obyvatelům. (A vřele doporučuji aplikovat i na vlastních parcelách v okolí rodinných domů.)

František Herout: Myslím si, že odborníci by se měli v první řadě zaměřit na využití zemědělské půdy a chování zemědělců k ní, následně na využití splaškové vody, odpadní vody. Omezení sekání ploch na mě působí jako téměř kapka v moři a navíc vidím jako vysoce negativní jev například nárůst množství klíšťat a s tím spojených rizik pro naše děti i dospělé.

Ptali jsme se na váš názor:
Dagmar Rottenbergová:
1. Ať to klidně zbourají. Nekupovala bych to, vždyť co by s tím město dělalo. Ale hlavně aby tam ta zastávka byla zachována, máme to totiž jinak do Staré Zruče hodně daleko.

2. Já tomu moc nerozumím. Mně se líbí, jak se město o zeleň stará, je to tu oproti jiným městům hodně zelené. Vysázelo se tu mnoho nových stromů, to je dobře, myslím, že to dělají správně.

Milena Lhotková:
1. Jestli se nemýlím, myslím, že tuto zastávku nechal postavit právě Baťa, aby se lidé, kteří dojížděli pracovat do podniku, měli kde schovat před deštěm a větrem. Pokud by to tedy město mohlo koupit za přijatelnou částku, líbilo by se mi, kdyby zastávka zůstala. Myslím, že zbourat ji by byla škoda, ale nemohu o tom rozhodovat, nevím, v jakém stavu je budova a jaký by byl rozsah oprav. Rozhodně by bylo dobré, aby tam nějaká zastávka byla, aby lidé nemokli.

2. Myslím si, že nemusíme vyloženě udržovat anglický trávník. Můžeme nechat plochy klidně i do nějaké výšky vyrůst, můžeme nechat trávu kvést, ačkoli to asi nebude vyhovovat alergikům. Když je trávník vyšší, půda se tolik nevysušuje. Na druhou stranu si ale myslím, že sucha i zimy se po desítkách let v cyklech opakují. Zastávám také názor, že člověk by se měl sám nad sebou zamyslet, jestli potřebuje vše, co máme. Měli bychom být šetrnější k přírodě. Jsem velmi důsledná v třídění odpadu a uklízení nepořádku, který v našem životním prostoru zanecháváme.

Město chce zvyšovat bezpečnost dětí v ulici Na Pohoří

Kateřina Kmínková

Zastupitelé města na svém posledním jednání předložili projekt na regeneraci sídliště Na Pohoří, ve kterém také myslí na úpravu bezpečnosti dětí ve vztahu k rannímu provozu před základní školou.

V první části této úpravy vzniknou dvě vysazovací místa u zastávky autobusů Na Pohoří, na kterých budou moci rodiče zastavit a pohodlně vysadit své děti.

Podle projektu by následně měla proběhnout úprava přechodu k mateřské školce, demolice dosavadních přístřešků na odpad, na jejichž místě vzniknou nová parkovací místa a zároveň se postaví nové přístřešky na odpad na druhé straně chodníku. Vzniknou také nová parkovací místa pod prvním panelovým domem a chodníky projdou celkovou rekonstrukcí.

Na regeneraci sídliště Na Pohoří je zpracována projektová dokumentace a je vydáno stavební povolení. Na realizaci revitalizace bude město v příštích letech vypisovat výběrové řízení, datum a rozsah realizace však závisí na prioritách zastupitelstva v příštích letech.

Zastupitelé na jednání debatovali, zda do rekonstrukce zahrnout vyvýšený přechod pro chodce před mateřskou školou. Zastánci poukazovali na to, že auta budou do ulice najíždět výrazně nižší rychlostí než doteď, odpůrci zmiňovali problematické udržování vyvýšeného přechodu a poukazují na dostatek jiných bezpečnostních opatření. Starosta Mgr. Martin Hujer závěrem jednání navrhl, aby zastupitelstvo případné úpravy projektu znovu projednalo.

Město nechalo sestavit rozpočet revitalizace sídliště Na Pohoří podle cenové soustavy ÚRS. Podle projektu se může celková cena revitalizace vyšplhat na téměř 15 730 000 Kč s DPH, příčemž rekostrukce chodníků může stát přibližně 9 mil. korun, parkovací plochy 2,2 mil. korun, místa pro přecházení 190 tisíc korun, přístřešky na tříděný a komunální odpad 2,2 mil. korun, odvodnění komunikace vyjde přibližně na 250 tisíc korun, parkové a sadové úpravy na 520 tisíc korun, veřejné osvětlení na 160 tisíc korun, bourací práce jsou rozpočtovány na 430 tisíc korun a vedlejší rozpočtovné náklady mohou sahat do výše 430 tisíc korun. Konkrétní cena, kterou město za revitalizaci sídliště Na Pohoří zaplatí, se bude odvíjet od nabídek firem vzešlých z výběrového řízení.

Město zve občany na jednání týkající se revitalizace sídliště Na Pohoří dne 17. 6. od 18.00 do spolkového domu.

Zprávy z radnice

Usnesení Zastupitelstva a Rady města

Zastupitelstvo města na svém 5. zasedání, konaném 25. 3. 2019

schvaluje
• upravený návrh programu 5. zasedání ZMě;
• rozpuštění dosavadní redakční rady Zručských novin a zřizuje redakční radu v tomto složení: Mgr. Blanka Olišarová, Bc. Andrea Pacalová a MgA. Kateřina Kmínková, Ludmila Vlková, PhDr. Josef Förster, Ph.D., Ing. Jiří Říha;
• přijetí dotace z Ministerstva práce a sociálních věcí, Operační program Zaměstnanost, prioritní osa 4 Efektivní veřejná správa, výzva č. 03_17_080 na akci „Zvýšení efektivity veřejné správy ve Zruči nad Sázavou" ve výši 4 350 092,75 Kč a schvaluje navržený právní akt;
• přijetí dotace z Ministerstva životního prostředí na předcházení vzniku odpadů, Operační program Životní prostředí 2014–2020, na akci „Pořízení kompostérů pro občany města Zruč nad Sázavou" ve výši 887 081,25 Kč;
• přijetí účelové dotace z rozpočtu Středočeského kraje v dotačním programu pro rok 2019, a to pro Pečovatelskou službu, ve výši 926 500 Kč;
• uzavření kupní smlouvy s kupujícím Vodohospodářskou společností Vrchlice – Maleč, a. s.;
• prodej vyznačených částí pozemků p. č. 520 a p. č. 521, vše v k. ú. Zruč nad Sázavou, do vlastnictví: J. B. za kupní cenu 150 Kč/m^2;
• nákup pozemků p. č. : 616/16, 616/67, 697/9, 2642/148, 2642/149, které jsou pod komunikacemi za cenu 50 Kč/m^2, a pozemků p. č. : 2563/4, 2618, za cenu 30 Kč/m^2, vše v k. ú. Zruč nad Sázavou;
• 2. úpravu rozpočtu města na rok 2019 zvýšením příjmů a výdajů o 4 193 100 Kč.

Rada města na svém 11. zasedání, konaném 1. 4. 2019

schvaluje
• výpůjčku náměstí Míru dne 20. 4. 2019 v době od 16.30 do 17.30 hodin zástupci Českého klubu majitelů amerických automobilů za účelem příjezdu cca 200 amerických vozů;
• na základě zveřejněného výběrového řízení na akci „Chodník Na Výsluní" jako nejvýhodnější pro město nabídku firmy AVE, s. r. o.,
• na základě zveřejněného výběrového řízení na akci „Zruč nad Sázavou – Obnova povrchu části ulice Pardidubská a obnova MK V Chalupách v Nesměřicích" jako nejvýhodnější pro město nabídku firmy COLAS CZ, a. s.,
• od firmy Galileo Corporation, s. r. o. objednat redesign webových stránek za cenu uvedenou v cenové nabídce;
• uzavření dvou partnerských smluv na realizaci projektu „Turistická karta blanických rytířů" s Krajem blanických rytířů, z. s.,
• uzavření smlouvy o zajištění hudební produkce dne 23. 3. 2019, včetně technického zabezpečení, se skupinou Viri Band;
• uzavření smlouvy o spolupráci se Spolkem rodáků a přátel Zruče nad Sázavou a okolí za účelem spolupráce v muzeu „Od verpánku k Baťovi";
• uzavření smlouvy o dílo na nábytek do infocentra s firmou Artspect, a. s.;
• uzavření dodatku č. 2 ke smlouvě o zajištění drobných oprav a výkonu dozorce výtahů s panem Jaroslavem Kučabou;
• uzavření smlouvy na údržbu zeleně s paní Janou Jursíkovou na nákup příkopového mulčovače zn. Kuhn od firmy Strom – středisko Habry;
• účetní závěrku MŠ Malostranská Zruč nad Sázavou za rok 2018;
• výsledek hospodaření MŠ Malostranská Zruč nad Sázavou za rok 2018 ve výši 56 247,13 Kč a převod této částky do rezervního fondu;
• účetní závěrku MŠ Na Pohoří Zruč nad Sázavou za rok 2018;
• výsledek hospodaření MŠ Na Pohoří Zruč nad Sázavou za rok 2018 ve výši 168 695,73 Kč a čerpání této částky z rezervního fondu;
• účetní závěrku Základní školy Zruč nad Sázavou za rok 2018;
• výsledek hospodaření Základní školy Zruč nad Sázavou za rok 2018 ve výši 48 781,61 Kč a převod této částky do rezervního fondu;
• účetní závěrku Základní umělecké školy Zruč nad Sázavou za rok 2018;
• výsledek hospodaření Základní umělecké školy Zruč nad Sázavou za rok 2018 ve výši 36 318,35 Kč a převod této částky do rezervního fondu;
• uzavření smlouvy o zřízení služebnosti č. 471/2019 – SML s Povodím Vltavy, s. p.;
• uzavření smlouvy na administraci – monitoring na akci „Pořízení kompostérů pro občany Zruče nad Sázavou" s firmou Flexi Projekt, s. r. o.;
• uzavření darovací smlouvy na finanční dar na podporu služby senior-taxi od firmy Polysan, s. r. o.;
• uzavření darovací smlouvy se Spolkem přátel Zahrádka na pořízení zvonu a opravu zvonové stolice v kostele sv. Víta v Zahrádce u Ledče nad Sázavou;

jmenuje
• paní Bc. Andreu Pacalovou šéfredaktorkou Redakční rady Zručských novin;

bere na vědomí
• zprávu o stavu veřejného pořádku v katastrálním území města Zruče nad Sázavou za rok 2018.

Zprávy z radnice

Rada města na svém 12. zasedání, konaném 15. 4. 2019

schvaluje

• úpravu rozpočtu města č. 103 na rok 2019 navýšením příjmů a výdajů o 66 130 Kč;

• uzavření smluv na výkon činnosti technického dozoru investora s Lubošem Benešem, na tyto akce: „Zruč nad Sázavou – Obnova povrchu části ulice Pardidubská a obnova povrchu MK V Chalupách v Nesměřicích“, „Chodník Na Výsluní“, Místní komunikace ulic Na Farském, Nad Městem, Severní“;

• návštěvní řád zámeckého areálu a ceník vstupného pro turistickou sezónu 2019;

• výsledek výběrového řízení na veřejnou zakázku malého rozsahu s názvem „Dopravní automobil pro JSDH Zruč nad Sázavou“ dle hodnocení nabídek hodnotící komisí ze dne 5. 4. 2019 a uzavření smlouvy o dílo s vybraným uchazečem – firmou Auto Trutnov, s. r. o.;

bere na vědomí

• zprávu o výsledku přezkoumání hospodaření města Zruč nad Sázavou za rok 2018;

souhlasí

• s přijetím dotace ze státního rozpočtu ČR na rok 2019 na realizaci projektů: Postupové kolo celostátní soutěže neprofesionální filmové tvorby Český videosalon 2019 pro kraje Středočeský, Jihočeský a Vysočina a XV. festival leteckých amatérských filmů.

Rada města na svém 13. zasedání, konaném 29. 4. 2019

schvaluje

• schvaluje žádost Rodinného centra Setkání o výpůjčku části prostor dětského hřiště před školní jídelnou a posečení trávy před akcí „Hřiště plné her“, která se bude konat 2. 6. 2019 v době od 14.00 do 17.00 hodin;

• žádost Rodinného centra Setkání o výpůjčku 1/3 hokejbalového hřiště ve sportovním areálu dne 8. 6. v době od 14.00 do 17.00 hodin na akci „Malování křídami“;

• žádost atletického oddílu TJ Jiskra o podporu akce „5. ročník běžeckého závodu Zručský májový běh“: povolení uspořádání této akce v prostorách zámeckého parku se zázemím na nádvoří zámku, zapůjčení mobiliáře města – krytého pódia, odpadkových košů, laviček a pivních setů, účast představitelů města na závěrečném vyhlášení výsledků a předávání cen;

• smlouvu o bezúplatném převodu majetku č. HSAA-4468-1/2019 podle zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, a § 1746 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku s Hasičským záchranným sborem hlavního města Prahy;

• uzavření smlouvy o outsourcingu ICT s firmou COMP-any ICT, s. r. o.;

• uzavření smlouvy o zajištění ostrahy č. 5/2019 na zabezpečení objektů, ochrany majetku a recepčních služeb v areálu objednatele na adrese Okružní 600, Zruč nad Sázavou, s poskytovatelem HF service.cz, s. r. o.;

• žádost sdružení Cesta životem bez bariér, z. s. o bezplatný výlep plakátů a reklamního banneru na festival Na Zelené louce, který se bude konat v sobotu 25. 5. 2019 v Senetíně.

Volejbalový turnaj Zručka 2019

Martin Beneš

V sobotu 27. dubna proběhl ve sportovní hale již třetí ročník volejbalového turnaje smíšených družstev Zručka 2019. Narozdíl od klasického „smíšáku“ se hrálo přes ženskou síť a v každém družstvu byly čtyři ženy podporované dvojící mužů. Ti plnili úlohu nahrávačů a nesměli používat útočné údery ani hrát z výskoku. Finále turnaje ovládli Božani z Divišova, kteří po vyrovnaném souboji udolali vlašimské Hobliny. Zručský tým se utkal v zápase o třetí místo s kolínsko-uhlířsko-janovickou Husitskou jízdou. Za stavu 1:1 opustila domácí tým z časových důvodů dvojice hráčů a bronz tak připadl soupeři.

Díky finanční podpoře města, která pokryla náklady na pronájem sportovní haly a část cen, může být i letos věnován výtěžek z vybraného startovného kočičímu útulku v Lovčicích u Čáslavi. Děkujeme!

Sportovní akce

1. 6. 2019	Volejbal	Beachvotvírák – zahájení beachvolejbalové sezóny ve Zruči nad Sázavou. Turnaj je určen pro amatéry – smíšené trojice (vždy jedna žena). Maximální počet družstev 16. Zájemci se mohou přihlašovat u pana Starého na tel. čísle: 605 432 862 nebo na e-mailu: *star.roman@seznam.cz* do 24. 5. 2019. Začátek akce v 8.30, volejbalový areál Na Pohoří.
1. 6. 2019	Fotbal A	PRODIET I. B třída skupina C, 24. kolo, TJ Jiskra Zruč nad Sázavou–Kavalier Sázava. Začátek akce 17.00, fotbalový stadion.
2. 6. 2019	Fotbal	mladší žáci – FOTBALservis.cz, mladší žáci sk. A, finálová část, 6. kolo, Jiskra Zruč nad Sázavou–Sparta Kutná Hora B. Začátek akce 12.00, fotbalový stadion.
2. 6. 2019	Fotbal B	IV. B třída, skupina B, 22. kolo, Jiskra Zruč nad Sázavou B–Sokol Suchdol B. Začátek akce 15.00, fotbalový stadion.
8. 6. 2019	Tenis B	IV. F třída, soutěž smíšených družstev, dospělí, 5. kolo, Jiskra Zruč nad Sázavou B–TK Čáslav B. Začátek akce 9.00, tenisové kurty.
8. 6. 2019	Tenis	starší žactvo – II. třída B, soutěž smíšených družstev, starší žactvo, 5. kolo, Jiskra Zruč nad Sázavou–Tenis Vlašim. Začátek akce 9.00, tenisové kurty.
9. 6. 2019	Tenis	mladší žactvo – III. třída F, soutěž smíšených družstev, mladší žactvo, 5. kolo, Jiskra Zruč nad Sázavou–I. ČLTPK Čerčany B. Začátek akce 9.00, tenisové kurty.
9. 6. 2019	Fotbal B	IV. B třída, skupina B, dohrávané 12. kolo, Jiskra Zruč nad Sázavou B–Sokol Paběnice B. Začátek akce 15.00, fotbalový stadion.
15. 6. 2019	Tenis A	II. D třída, soutěž smíšených družstev, dospělí, 6. kolo, Jiskra Zruč nad Sázavou–I. ČLTPK Čerčany. Začátek akce 9.00, tenisové kurty.
15. 6. 2019	Fotbal A	PRODIET I. B třída skupina C, 26. kolo, Jiskra Zruč nad Sázavou–AFK Pečky. Začátek v 17.30, fotbalový stadion.
15. 6. , 16. 6. 2019	Jóga	Hormonální jóga, pořádá OKŠS – spolkový dům ve spolupráci s lektorkou Hanou Suberovou. Přihlášky u paní Marcely Černé na tel.: 730 514 040 nebo na e-mailu: *cerna@mesto-zruc.cz*.
16. 6. 2019	Tenis	dorost – II. třída B, soutěž smíšených družstev, dorost, 6. kolo, Jiskra Zruč nad Sázavou–LTC Poděbrady. Začátek 9.00, tenisové kurty.
21. 6. 2019	Sportovní hry	Zručské firmy sportují – město Zruč nad Sázavou vás zve 21. 6. 2019 na čtvrtý ročník akce Zručské firmy sportují. Začátek akce 14.30, sportovní areál za základní školou. Více viz plakát.
22. 6. 2019	Tenis B	IV. F třída, soutěž smíšených družstev, dospělí, 7. kolo, Jiskra Zruč nad Sázavou B–Slavoj Žiželice B. Začátek 9.00, tenisové kurty.
23. 6. 2019	Tenis	mladší žactvo – III. třída F, soutěž smíšených družstev, mladší žactvo, 7. kolo, Jiskra Zruč nad Sázavou–1. TK Pacov. Začátek v 9.00, tenisové kurty.
29. 6. 2019	Fotbal	Policie Cup – turnaj v malé kopané, začátek v 7.45, hřiště házené TJ Jiskra.
Každý čtvrtek	Jóga	Jóga s Terezou – 17.00–18.00 hod., tělocvična nad školní jídelnou, ulice 5. května, vstupné: 100 Kč (při zakoupení permanentky 80 Kč), podložky s sebou.

Stolní tenisté sahali v závěru sezónu po play-off 3. ligy

Zprávy od zelených stolů

FOTO: AUTOR

František Herout

Stolní tenis – Třetiligoví stolní tenisté SKC Zruč nad Sázavou se v sezóně 2018/2019 rvali ihned od samotného začátku o nejvyšší příčky. Jediným celkem, který se nepodařilo zdolat ani v jednom ze dvou utkání byl lídr Jiskra Holice. Po několika sezónách se SKC vyhýbala zranění a bylo to znát na nejen počtu vyhraných zápasů, ale i jejich podobě. Zruč si připsala 14 vítězství a tři remízy ve 22 zápasech. Hned 12 vítězství byla rozdílem 10:4 a vyšším.

Pět kol před koncem byly reálné šance na účast v play-off za předpokladu skvělé formy a ztrát Tesly Pardubice. Výrazně to zkomplikovala domácí prohra s Libercem 8:10 a neskutečné tažení pardubického černého koně, který dokonce v závěrečném finále předčil Holice a postoupil do 3. nejvyšší soutěže na pyramidě českého stolního tenisu čítajícího více než 10 pater. SKC nakonec patří čtvrté místo, tedy historicky druhý nejlepší výsledek.

Bilance hráčů (dvouhra/čtyřhra): Herout František 58:11/17:5; Nevřela Daniel 35:13/12:3; Loudín Petr 27:20/12:3; Slavík Radek 27:32/13:5; Škopek Pavel 15:26/7:6.

B-tým se zachránil za pět minut dvanáct

Krajské béčko Zruče pod vedením Tomáše Herouta zažívalo větší dramata a strasti. Posledním dvoukolem si zajistilo alespoň předposlední příčku v tabulce a účast v play-out. V rozhodujícím utkání pak přehrálo Velké Popovice, a zabránilo tak pádu o úroveň níže. Kombinování sestav výrazně přispělo k rozhodnutí převodu soutěže a účast i přes udržení o úroveň níže v sezóně 2019/2020.

Bilance hráčů: Slavík Radek 39:10/9:4, Polívková Barbora 16:8/5:2, Hameta Oldřich 27:32/9:9, Herout Tomáš 20:38/6:12, Jandejsek Pavel 4:16/3:4, Kamarýt Jiří 6:18/2:5, Němec Marek 4:9/0:5.

Zručské céčko se postaralo o strhující závěr play-off

Zatímco mužský D-tým s účastí mládeže si zajistil bezpečné udržení RP2 i zásluhou zkušenějších kolegů Zdeňka Jandejska, Luboše Buldry a Miroslava Friše, céčko si v RP1 zadělalo na prodloužení ročníku. Druhé místo po základní části znamenalo účast v play-off a bojích o postup. I bez zraněného Pavla Jandejska se podařilo přejít přes Sokol Močovice a ve finále tak čekal jasný favorit Sokol Kutná Hora C. Zruč, ale soupeře totálně zaskočila, když zvítězila v Hoře. Hora se ve Zruči ujala vysokého vedení 6:2 a vše se zdálo směřovat k třetímu zápasu. Domácí ale otočili kormidlem a po bojovných výkonech otočili na 8:6! Devátý bod by znamenal postup a Zruč měla hned čtyři možnosti k jeho zisku. Nejblíže byl Zdeněk Jandejsek, který měl proti Jiráskovi hned dva mečboly, kterými ale pohrdnul. Kutná Hora se vrátila do sedla, zvítězila 10:8 a třetí utkání nepovolila podobný zvrat a nakonec potvrdila pozici favorita.

Mládež jako kolektiv regionu dominuje

Regionální stolní tenis má v kategorii starších a mladších žáků jasné vítěze družstev, a to SKC Zruč nad Sázavou. Během tří turnajů Regionálního poháru Zručáci potvrdili nestabilními výkony vyrovnaný široký kolektiv a základnu, čemuž jak týmy Kutnohorska, ani Kolínska nekonkurovaly. Tři turnaje tak představily tři různé vítěze: Jana Čekala, Jana Balouna a Dominika Babku (všichni SKC Zruč n. S.). Jan Čekal se tak o prsa asijské běžkyně stal i vítězem celkového pořadí. Výběrový TOP12 ve Zruči ale ovládla dívka, a to Linda Kolářová z Českého Brodu. Skvělé druhé místo si připsal černý kůň turnaje Vojtěch Förster (SKC Zruč). Jan Čekal se v novém roce potýkal s nutnou absencí od sportu, a tak stačil „jen“ na čtvrté místo.

Mladíci se účastnili i série pěti Středočeských Open Tour mládeže. Tím nejúspěšnějším byl ten poslední ve Vlašimi. Zde Zručáci urvali hned několik medailí. Ladislav Dolejš zvítězil ve své Divizi D, Vojta Förster zabodoval stříbrem Divize E a Jan Baloun podobně v Divizi H.

Aktuálně ve Zruči probíhá přátelská Zručská jarní liga, které se účastní vedle dvou tříčlenných týmů SKC Zruč i Stolní tenis Benešov a výběr Čáslavska.

Od ledna pilně trénuje i přípravka malých stolních tenistů od 5 do 11 let pod vedením profesionálního kouče Mgr. Luboše Pěnkavy. V rámci měsíci června a září plánujeme tyto řady opět rozšířit a budeme se těšit na nové členy, případně i zájemce z řad dospělých.

Jiskra v odvetě porazila kutnohorskou Spartu výrazným rozdílem

Padesát (!) branek v síti soupeře

Josef Tůma

Házená dorost – Mladší dorost Jiskry Zruč nad Sázavou hostil v předposledním 11. kole přeboru ve sportovním areálu házené ve Zruči nad Sázavou celek Kutné Hory.
V letošním ročníku této soutěže startovala pouze čtveřice týmů – Jiskra Zruč nad Sázavou, Sparta Kutná Hora, Spartak Příbram a TJ Praha Chodov JM. Hrálo se čtyřkolově, dvě kola na podzim 2018 a dvě kola na jaře 2019. Hrací doba byla v každém utkání 2 x 30 minut. Oba nedělní soupeři se utkali před třemi týdny v Kutné Hoře, tehdy Sparta zvítězila po divoké přestřelce 46:39.

Jiskra Zruč nad Sázavou–Sparta Kutná Hora 50:19 (27:9)
Sestava a branky Jiskry: Rozehnal, Kafka – Dolejší 16, Mikšík 10, Tůma 6, Karban 6, Šveněk 3,

Třiasedmdesát diváků vidělo výrazné vítězství mladšího dorostu nad Kutnou Horou. Šesti brankami se na výhře podílel Matěj Karban (č. 14), akci přihlíží Jan Tůma a Aleš Dolejší.

Ruth 3, Růžička 3, Procházka 2, Vilímovský 1, Jelínek, Klouda. **ŽK:** 1/2 (Ruth – Ptáčník, Rakaš). **Branky ze 7 m hodů:** 4/0. **Dvouminutový trest:** 0/2 (Mikšík – Salák, Veselý). **Diváků:** 73. **Rozhodčí:** Jiří Dolejší, Jiří Dolejší ml. **Trenéři:** Václav Starý – Josef Salák.

Tabulka střelců:
Robert Hančl – Chodov – 84, **Lukáš Kafka – Jiskra Zruč n. S. – 77**, Filip Klouček – Kutná Hora – 68, Jiří Červený – Kutná Hora – 67, **Štěpán Mikšík – Jiskra Zruč n. S. – 64**, David Novák – Kutná Hora – 51, **Jan Tůma – Jiskra Zruč n. S. – 44**, **Matěj Herud – Jiskra Zruč n. S. – 29**, **Jakub Ruth – Jiskra Zruč n. S. – 24**, **Matěj Karban – Jiskra Zruč n. S. – 23**, **Aleš Dolejší – Jiskra Zruč n. S. – 22**, **Jakub Vilimovský – Jiskra Zruč n. S. – 14**, atd.

Tabulka střelců sedmimetrových hodů:
Štěpán Mikšík – Jiskra Zruč n. S. – 13, Filip Hadač – Příbram – 5, Filip Klouček – TJ Sparta Kutná Hora – 4, Robert Hančl – Chodov – 4, **Jan Tůma – Jiskra Zruč n. Sáz. 3**, David Šveňha – Příbram – 3, Jiří Červený – Kutná Hora – 3, **Lukáš Kafka – Jiskra Zruč n. S. – 2**, **Jakub Ruth – Jiskra Zruč n. S. – 1**, atd.

Štěpán Mikšík pronikal obranou Sparty „jako nůž máslem" a vsítil soupeřům deset gólů. V tabulce střelců je na pátém místě s 64 brankami, v tabulce „sedmiček" vede se 13 zásahy.

FOTA: AUTOR

Finové v. Co my dáme? Zručské derby ve skupině A

Mölkky – Na tenisových kurtech Jiskry se uskutečnila ve dvoudenním turnaji šestá Jarní zlatá zručská mölkka, v soutěži bylo patnáct zručských týmů, celkem o mety nejvyšší bojovalo 41 družstev. Hrálo se v šesti skupinách po sedmi týmech na dvě sady (2:0, 1:1), nejlepší čtyři družstva z každé skupiny postoupila do play-off, ostatní hrála „druhou" a následně „poslední šanci".
Celkové výsledky: 1. SKM ZZV Zruč nad Sázavou (Zdeněk Sečka, Karel Čapek, František Matějka – náhradnice Mária Fialová), 2. Semtamťuk Jablonec n. N., 3. Pallasit Zruč nad Sázavou (Miroslav Farkač, Jaroslav Drudík, Marcela Volfová, Petr Felis ml.), 4. Pampuch Prievidza – Slovensko, 5. Třináctá mölkka Brno, 6. Dynamo Zruč nad Sázavou (Tomáš Lohynský, Daniel Dragoun, Luděk Kvapil), 7. Bílovec HK, 8. Týn–tým Týnec nad Sázavou, 9. Tomira Bílovec, 10. Lobestar Zruč nad Sázavou (Milan Louda, Libor Rambousek, Petra Rambousková), atd.
Poslední šance: 1. Radioaktivní cukříky Řež, 2. Co my dáme? Zruč nad Sázavou (Lenka Vlasáková, Petra Kopecká, Vladan Příhoda, Vasyl Osovskyy), 3. Apači Zruč nad Sázavou (Vladislav Kadlec, Jan Belha, Elzbieta Kadlecová)
Další zručské týmy v soutěži: Finové (Josef Černý, Martin Havlíček, Vít Stejskal), Mölkkaholics (Karel Drahota, Michaela Náhlovská, David Žamboch), My to vypijem (Jan Doubrava, Jakub Šebek, Jiří Hrubeš), FCS Zruč nad Sázavou (Jiří Urban, Daniel Szalai, Bedřich Brabec, Lucie Krejčíková), Nejvíc nejdál (Radek Náhlovský, Iveta Krejčová, Martin Krejča), WE Will Win (Pavel Mácha, Martin Toman, Pavel Benčát), Jsme tu omylem (Nela Andrlová, David Hornát, Ondřej Doubrava, Zdena Kafková, Daniel Daněk), Ruměnky (Jana Malá, Lucie Náhlovská, Šárka Menšíková), Hejlíci (Josef Hejl, Petr Felis st., Kristýna Manhartová).

TEXT A FOTO: JOSEF TŮMA

Vítězové mölkkařského klání - SKM ZZV D

Lucie Náhlovská z družstva Ruměnky

Mladší žáci Jiskry zažili premiéru na 6. ročníku Kába Cupu

Postup z vrdského turnaje do finále

Josef Tůma

Fotbal mládež – Dne 22. května 2019 se uskutečnil ve Vrdech na Kutnohorsku čtvrtý díl ze série kvalifikací 6. ročníku fotbalového turnaje KÁBA CUP. Nebojovalo o mistrovské body do krajského přeboru, přesto tady emoce a nadšení z fotbalu sálaly stejným způsobem. Ani nepříjemné počasí a neustálý déšť nezastavil aktéry čtvrtého ze sedmi turnajů šestého ročníku Kába Cupu, aktuálně největšího středočeského turnaje určeného pro kategorii žáků do 13 let.

Letos se pořadatelé díky naplněnosti jednotlivých kvalifikací rozhodli pro jiný systém bodování, než tomu bylo doposud. Kvalifikační turnaje mají 9 účastníků, kteří jsou rozděleni po třech do základních skupin A, B, C.

Ve skupině sehrálo každé družstvo dvě utkání. Po sehrání skupiny bylo na základě bodového zisku utvořeno pořadí (v každé skupině – 1, 2, 3). Ze základních skupin putovala družstva dle bodového zisku (vítěz 2 body, druhý 1 bod, třetí 0 bodů) do barevné skupiny následujícím způsobem:
červená – 1. z A, 2. z B, 3. z C
modrá – 1. z B, 2. z C, 3. z A
zelená – 1. z C, 2. z A, 3. z B.

V sedmi kvalifikačních dnech se nám představilo 63 družstev, což bylo více než 880 účastníků. Všichni chtějí jediné: užít si hru, porovnat svoje síly a v lepším případě postoupit do finále, které se uskuteční 23. června 2019 ve sportovním areálu v Horních Počaplech.

Opět se hraje o velmi zajímavé ceny. Vítěz turnaje si odnese nejenom super zážitky, pohár a medaile, ale především se podívá na dva dny do Salzburku na fotbalový zápas.

Největším zážitkem je cena pro konečného vítěze. Tou byl dosud pětkrát v řadě zájezd na bundesligové utkání. Dvakrát to byla Hertha Berlín, pak Hoffenheim, Schalke a naposledy Lipsko. Letos se to trochu změnilo, bude dvoudenní zájezd do Salcburku. Mají tam nejlepší rakouský tým, město je také krásné. Druhý tým také nepřijde zkrátka, ten vyhrává patnáct vstupenek na kvalifikační duel Česka s Anglií, na dalších cenách se ještě pracuje.

Družstva čtvrtého turnaje: TJ Slavoj Vrdy, FK Červené Pečky, TJ Sokol Jestřabí Lhota, **TJ Jiskra Zruč nad Sázavou**, SK Čechie Veltruby, TJ Sokol Golčův Jeníkov, TJ Sokol Dobré Pole, FK Kovofiniš Ledeč nad Sázavou, TJ Sokol Červené Janovice

Základní skupiny:
skupina A – **Zruč nad Sázavou**, Vrdy, Dobré Pole
skupina B – Golčův Jeníkov, Červené Janovice, Veltruby
skupina C – Jestřabí Lhota, Ledeč nad Sázavou, Červené Pečky

Barevné skupiny (vítěz základní skupiny získal 2 body do barevné skupiny, druhý ze základní skupiny 1 bod, třetí ze základní skupiny 0 bodů):
červená skupina – 1 A, 2 B, 3C
modrá skupina – 1 B, 2C, 3 A
zelená skupina – 1C, 2 A, 3 B

Výsledky v základní skupině:
Vrdy–Dobré Pole 1:1, Červené Janovice–Veltruby 0:3, Ledeč nad Sázavou–Červené Pečky 0:5, **Zruč nad Sázavou–Vrdy 3:1 (branky: Čermák, Adam, Pistorius)**, Golčův Jeníkov–Červené Janovice 4:1, Jestřabí Lhota–Ledeč nad Sázavou 4:2, **Dobré Pole–Zruč nad Sázavou 0:1 (branka: Adam)**, Velruby–Golčův Jeníkov 1:1, Červené Pečky– Jestřabí Lhota 0:2.

Tabulka A skupiny: 1. Zruč nad Sázavou, 2. Dobré Pole, 3. Vrdy.

Výsledky v barevných skupinách:
Veltruby–Ledeč nad Sázavou 0:2, Dobré Pole–Červené Janovice 3:0, Červené Janovice–Jestřabí Lhota 0:4, Červené Pečky–Vrdy 2:2, Vrdy–Golčův Jeníkov 1:5, **Ledeč nad Sázavou–Zruč nad Sázavou 0:2 (branky Jiskry: Adam 2)**, Jestřabí Lhota–Dobré Pole 0:0, **Zruč nad Sázavou–Veltruby 4:0 (branky Jiskry: Pivoňka 2, Adam 2)**, Golčův Jeníkov–Červené Pečky 1:3.

Tabulka červené finálové skupiny:
1. Zruč nad Sázavou 2+3+3 b. (8 b.)
2. Ledeč nad Sázavou 0+0+3 b. (3 b.)
3. Veltruby 1+0+0 b. (1 b.)

Sestava Jiskry: Štichauer – Anděl, Šanda, Nácovský, Horák, Čermák, Adam, Hromas, Pistorius, Pěkný, Pivoňka, Novotný

Tabulka modré finálové skupiny:
1. Červené Pečky 1+3+1 b. (5 b.)
2. Golčův Jeníkov 2+0+3 b. (5 b.)
3. Vrdy 0+0+1 b. (1 b.)

Tabulka zelené finálové skupiny:
1. Jestřabí Lhota 2+1+3 b. (6 b.)
2. Dobré Pole 1+1+3 b. (5 b.)
3. Červené Janovice 0+0+0 b. (0 b.)

Do finále postoupila družstva **Zruč nad Sázavou**, Červené Pečky a Jestřabí Lhota.

Zručští mladší žáci postoupili do finále Kába Cupu do Horních Počapel. Odehráli čtyři utkání, všechna vítězná. Na výhře na turnaji se podílel i kapitán družstva Ondřej Nácovský (u míče).

FOTO: AUTOR

První společný beach odehrálo duo Barbora Filipová (Jiskra Zruč nad Sázavou/TJ Kralupy) a Barbora Bohuslavová (Volleyball Nymburk)

Děvčata skončila na šestém místě

Duo Bára Bohuslavová (vlevo) a Bára Filipová

Josef Tůma

Beachvolejbal žákyň – V areálu beachvolejbalového oddílu za plaveckým bazénem v Kutné Hoře se uskutečnila kvalifikace Středočeského kraje dvojic dívek v beachvolejbalu. Líté boje se konaly na třech kurtech, pořadatelem byl místní beachvolejbalový oddíl Sparty. Zúčastnilo se ho 22 dívčích dvojic. Zápasy byly nalosovány do osmi skupin, šest po třech týmech, dvě po dvou celcích, každý s každým, hrálo se na čas – 15 minut. Do dalších kol postoupily první dva týmy, třetí cestoval domů. Šestnáctičlenný finálový pavouk pokračoval klasicky, kdo prohrál, končil – hrál se jeden set do jednadvaceti bodů, finále se hrálo na dva sety do patnácti. Pouze vítěz postoupil na Olympiádu mládeže v Liberci.

Kvalifikace se zúčastnila i **zručská volejbalistka Barbora Filipová**, hrající v současné době v Kralupech nad Vltavou. Za partnerku si vybrala reprezentační spoluhráčku ze Lvíčat U16 Barboru Bohuslavovou z Volleyball Nymburk. Před turnajem si děvčata vylosovala skupinu A, soupeřkami jim byly dvojice Přední kurt a SK Hamr Praha.

Výsledky skupiny A: Bára/Bára–Přední kurt 28:10, Bára/Bára–SK Hamr 15:25
Pořadí ve skupině: 1. SK Hamr 4 body, **2. Bára/Bára 2 body**, 3. Přední kurt 0 bodů.

Po krátké přestávce se uskutečnilo osmifinále, v němž Bára/Bára nastoupily proti Kolínu II.
Osmifinále: Bára/Bára–Kolín II. (Richterová – Poláková) 21:12
Čtvrtfinále: Bára/Bára–Mrkvičky Příbram (Železníková – Bambasová) 17:21
Finále: Mrkvičky Příbram (Železníková, Bambasová)–Orion Praha (K. Pavelková, A. Pavelková) 0:2 (8:15 8:15)

Konečné pořadí turnaje:
1. Orion Praha (K. Pavelková, A. Pavelková)
2. Mrkvičky Příbram (Železníková, Bambasová)
3. SK Hamr Praha (L. Francová, E. Kučerová)
4. Sisters Power (Anna Cyrani, Michaela Cyrani)
5. Kolín I. (Bára Tichá – Helena Jehličková)
6. Volleyball Nymburk (Barbora Filipová/Zruč nad Sázavou – Barbora Bohuslavová/Nymburk) atd.

Barbora Filipová parádní „rybičkou" vybrala smeč soupeřek a zabránila dopadu míče do kurtu. FOTA: AUTOR

Do Liberce postoupil pouze první tým. Hry IX. letní olympiády dětí a mládeže České republiky se uskuteční v Liberci a Jablonci nad Nisou. Liberecký kraj tak naváže na rok 2010, ve kterém hostil zimní verzi dětské olympiády. Vedle tradičních sportů, jako je atletika, plavání, beachvolejbal či fotbal, vypsali pořadatelé také soutěž v letním biatlonu nebo uměleckou soutěž v graffiti. Slavnostní zahájení se uskuteční v liberecké Home Credit aréně koncem června, jako oficiální olympijské domy pak poslouží Sport Park Liberec a koleje Technické univerzity. Předpokládaná účast činí více jak 4000 sportovců a trenérů.

Dvě výhry doma a jedna venku – druhé místo

Dorost vyhrál třikrát za sebou

Jaroslav Beznoska vyhrál všechna tři utkání se svými soupeři – doma s Kutnou Horou a Mnichovým Hradištěm, venku s Voticemi.

Josef Tůma

Tenis dorost – Dorost Jiskry Zruč nad Sázavou přivítal v prvním kole tenisové soutěže smíšených družstev krajské soutěže 2. třídy sezóny 2019 na antukových dvorcích družstvo Kutné Hory. Po šesti odehraných utkáních vedli domácí 5:1. Následně vyhráli obě chlapecké čtyřhry – 7:1. Dívčí debl Jiskra prohrála v supertiebreaku a upravila na konečný stav – 7:2.

Jiskra Zruč nad Sázavou–Sparta Kutná Hora 7:2, sady 15:6

Sestava a body: T. Kovařík 1, Beznoska 1, Čáp 1, Šimek 1, Karolina Koubová 1, Kroutilová, čtyřhra T. Kovařík – Šimek 1, čtyřhra Karolina Koubová – Šárka Menšíková, čtyřhra Beznoska – Čáp 1.

Ve druhém kole zajížděl dorost na antukové dvorce do Votic. Po šesti dvouhrách byl stav utkání pro hosty – 2:4, poté zručští vyhráli chlapecké debly – 2:6. Dívčí čtyřhra patřila domácím a upravila tak stav utkání na 3:6.

Tsport Votice–Jiskra Zruč nad Sázavou 3:6, sety: 6:13

Sestava a body: T. Kovařík, Beznoska 1, Čáp 1, Šimek 1, Karolina Koubová 1, Kroutilová, čtyřhra T. Kovařík – Beznoska 1, čtyřhra Kroutilová – Šárka Menšíková, čtyřhra Šimek – Čáp 1.

Ve třetím kole smíšených družstev zavítalo na tenisové kurty družstvo Mnichova Hradiště. Po šesti odehraných utkáních vedli domácí 6:0. Následně vyhráli obě chlapecké čtyřhry – 8:0. Dívčí debl Jiskra také proměnila ve svůj prospěch a upravila na konečný stav – 9:0.

Jiskra Zruč nad Sázavou–TK Mnichovo Hradiště 9:0, sady 18:1

Sestava a body: T. Kovařík 1, Beznoska 1, Čáp 1, Šimek 1, Karolina Koubová 1, Kroutilová 1, čtyřhra T. Kovařík – Beznoska 1, čtyřhra Karolina Koubová – Kroutilová 1, čtyřhra Šimek – Čáp 1.